

2020

L'ANY QUE HO HA CANVIAT TOT

MEMÒRIA

VALÈNCIA

SJD Sant Joan de Déu
Solidaritat

Dossier
especial
COVID-19

SJD amb
els objectius de
desenvolupament
sostenible

POSEM LES CURES I LA SOLIDARITAT AL CENTRE DE LA VIDA PER CONSTRUIR UN MÓN MÉS JUST I HOSPITALARI

Gràcies a tu i a la teva solidaritat podem cuidar i acompanyar persones que viuen situacions de vulnerabilitat. Treballem perquè totes aquestes persones recuperin la seua autonomia i les seues capacitats, i puguin refer la seua vida per construir un futur esperançador.

SJD

La comunitat de Sant Joan de Déu la formen treballadors i treballadores, voluntariat, persones ateses en qualsevol dels nostres centres i els seus familiars; socis i donants; empreses i institucions col·laboradores, i escoles i germans de Sant Joan de Déu. Aquesta comunitat treballa perquè totes les persones ateses puguin tenir les mateixes oportunitats per aconseguir una vida digna en un món més just, hospitalari i respectuós.

55 germans
de l'Orde
Hospitalari
de Sant Joan
de Déu

+ de 40.000
persones
sòcies
i donants

680
empreses,
entitats
i institucions
col·laboradores

2.000
persones
voluntàries

+ de 450
centres arreu
del món

#EnsAgradaCuidar

A SANT JOAN DE DÉU TREBALLEM AMB REALITATS DIVERSES

DEPENDÈNCIA / SALUT MENTAL /
INFÀNCIA I JOVENTUT / SENSELLARISME /
DISCAPACITAT INTEL·LECTUAL /
RECERCA I DOCÈNCIA / MIGRACIONS /
COOPERACIÓ INTERNACIONAL

L'Obra Social de Sant Joan de Déu, adherida al Pacte Mundial de les Nacions Unides, està compromesa amb els **objectius de desenvolupament sostenible (ODS)** i a través de la feina que fa en el seu dia a dia promou la justícia, la igualtat i la sostenibilitat per afavorir l'acompliment dels 17 objectius en tots els àmbits i les realitats en què treballa.

Amb aquest compromís donem resposta als nous reptes que sorgeixen i vetlem per un impacte positiu de la nostra feina sobre aquests objectius de desenvolupament sostenible.

La nostra feina té un vincle directe amb els objectius següents:

SJD

Sant Joan de Déu

A Sant Joan de Déu ens dediquem a acompanyar la vida, especialment en situacions de vulnerabilitat i fragilitat, perquè l'hospitalitat és el nostre valor essencial.

Sant Joan de Déu té centres a tot el món. A Espanya es divideix en tres províncies canòniques i SJD Catalunya forma part de la Província d'Aragó - Sant Rafael, la qual està formada pels territoris següents: Madrid, Pamplona-Tudela, Saragossa, Múrcia, València, Illes Balears i Catalunya.

*Catalunya

Sant Joan de Déu Serveis Socials

Barcelona

Fundació d'Atenció a la Dependència

Barcelona

Hospital Sant Joan de Déu

Esplugues de Llobregat

Sant Joan de Déu Serveis Sociosanitaris

Esplugues de Llobregat

Parc Sanitari

Sant Joan de Déu

Sant Boi de Llobregat

CET Intecserveis

Sant Boi de Llobregat

Fundació de Recerca

Sant Joan de Déu

Barcelona

Fundació Bayt al-Thaqafa

Barcelona

Fundació Nostra Senyora dels Àngels

Barcelona

Campus Docent

Sant Joan de Déu

Barcelona

Institut Borja de Bioètica

Barcelona

Sant Joan de Déu

Terres de Lleida

Lleida i Almacelles

CET El Pla

Almacelles

Sant Joan de Déu

Serveis Socials

Manresa

Fundació Germà Tomàs Canet

Almacelles

Manresa

Sant Boi de Llobregat

Fundació Althaia

Manresa

EDITORIAL

2020 L'any per apropar-nos a la filosofia Ubuntu

ORIOL BOTA

Director de l'Obra Social
Sant Joan de Déu

Diuen que un antropòleg de viatge per Àfrica va proposar a uns infants d'una tribu una cursa per guanyar un grapat de fruites i llaminadures. La sorpresa va ser gran quan els infants, en lloc de córrer i competir, es van agafar les mans i van arribar tots junts cantant "Ubuntu" i van compartir el menjar. Quan l'antropòleg els va preguntar per què havien actuat així, els infants van respondre que el seu bé era el de tots i això era Ubuntu. Ara, després d'un any de pandèmia i quan encara estem patint les conseqüències de la COVID-19, ens toca pensar i actuar des de la filosofia Ubuntu, que podríem traduir com a bondat humana o humanitat cap als altres.

Enmig d'una crisi econòmica i social de magnitud mundial, tenim al davant l'oportunitat de superar el vell binomi del guanyador-perdedor. Una de les poques coses positives que ens deixa la pandèmia és la possibilitat de canviar el prisma, de canviar les ulleres amb què miràvem el món fins ara. D'alguna manera, el 2020 ens obliga a reflexionar sobre com afrontar el bé comú com un dels objectius desitjables, i és que el bé individual tan sols s'aconsegueix si és el de totes.

El virus no entén de fronteres, ni de llengües, ni de gènere, ni d'ideologies. Quan exclouem mig món de les vacunes, clarament estem essent insolidàries. De la mateixa manera que també ho som cada cop que oblidem que hi ha altres realitats molt fràgils que pertanyen a col·lectius que pateixen una vulnerabilitat estructural, gairebé constant. Hem de ser solidàries davant de persones que no tenen un sostre on viure, de persones que no tenen una xarxa que les aculli, i de persones que pateixen algun problema de salut, o que simplement travessen un moment vital de vulnerabilitat. Les xifres, i la realitat, ens diuen que cada vegada tenim més gent que necessita ser cuidada i, a Sant Joan de Déu, volem ser part de la solució, perquè és la nostra raó de ser, però també perquè és el nostre compromís.

La fragilitat ens correspon a tots i totes en tant que és una característica humana intrínseca a nosaltres. I aquesta és la gran lliçó que ens deixa el 2020, l'any en què hem après una cosa que ja sabíem: tots i totes som vulnerables i és a partir del reconeixement d'aquesta vulnerabilitat que podem construir una societat més justa i cohesionada.

Aquest ha estat l'any en què juntes hem aconseguit situar la solidaritat i les cures al centre de tot. Durant els pitjors mesos de la COVID-19, vam encetar una campanya que sota el lema «Les cares de la vulnerabilitat» explicava les situacions que vivien certs col·lectius, i gràcies a la solidaritat de tothom vam aconseguir recaptar diners i donacions en espècie per donar-hi resposta.

Volíem un Nadal més solidari, que ens permetés compartir, encara que fos en la distància, i ho vam aconseguir amb un producte nou: les neules solidàries. Neules amb missatge que ens ajudaven a posar literalment damunt la taula de Nadal que, al món, hi ha realitats que no ens poden ser alienes. I, un cop més, la solidaritat de tothom no va fallar. Sòcies, donants, voluntàries, entitats i empreses distribuïdores... entre tots i totes vam esgotar existències. Us volem agrair el suport que ens ha permès seguir cuidant a qui més ho necessita i superar-nos dia rere dia.

Som conscients que el futur no és senzill. El futur per als col·lectius més vulnerables no serà gens fàcil. I és per això que ara, més que mai, us agraiem que estigueu al nostre costat. ■

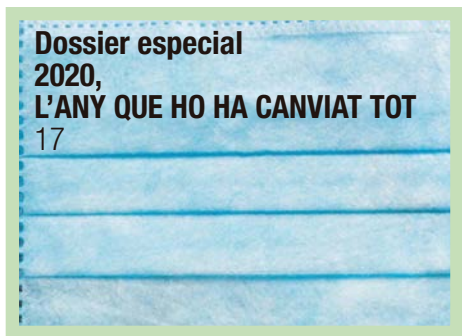
**Conversem
amb MARINA
GARCÉS**
8

Entrevista GERMÀ FONSECA
10

**Dossier especial
2020,
L'ANY QUE HO HA CANVIAT TOT**
17

**ANNA
FORNÉS**
parla
de salut
emocional
a la feina
31

SUMARI

SENSELLARISME	13
SENSIBILITZACIÓ	26
MOBILITZACIONS	28
MAGIC LINE	28
CAMPANYA DE NADAL	30
EMPRESSES	31
COOPERACIÓ	34
FAMÍLIA HOSPITALÀRIA	36
SJD A ALTRES TERRITORIS	38
DADES ECONÒMIQUES	39
SJD EN LÍNIA	39

CONVERSEM AMB MARINA GARCÉS

Un any i escaig després de l'arribada de la COVID-19, conversem amb la filòsofa Marina Garcés per entendre què hem après d'aquesta crisi, com podem sortir-ne reforçats i quin rol hi ha tingut i hi té la solidaritat.

*En diàleg amb la periodista
Montse Santolino, Garcés
ens ofereix reflexions com aquestes:*

D'aquesta crisi hem après moltes coses, però el que ara ens hauríem de preguntar és en quina mesura serem capaços de traduir aquests aprenentatges en accions que no només ens transformin com a individus, sinó que realment ens permetin transformar aspectes de la societat que han quedat al descobert, molts dels quals s'han vist agreujats per les condicions prèvies que ja tenien.

De quina manera podem elaborar realment el sentit del problema comú? Crec que hi ha dos factors que es desprenen d'això. Per una banda, qualsevol experiència com la que estem travessant, que ja venia d'una crisi econòmica profunda i d'una percepció global de crisi ambiental, alimenta la por. Per tant, el primer repte que ens hem de plantejar és treballar aquesta por: què ens fa por dels altres? Quins fonaments té? Quins imaginaris hi treballen? Perquè, per a mi, l'altra cara de la por no és la seguretat sinó la confiança. I la confiança jo la defineixo precisament com allò amb què ens podem relacionar sense saber-ho tot de l'altre.

Podeu veure
el vídeo sencer
de la conversa a

I, en segon lloc, hi ha una experiència de la qual podem estirar d'aquesta pandèmia, i és que potser ens hem pogut sentir segurs una estona aïllats cadascú amb la seua pantalla, la seua bombolla, però la vida no només no és millor sinó que comença a ser molt pitjor. Perquè la suma d'aïllaments no és una bona vida. I potser hem descobert una cosa que té un valor i que estem desitjant no només recuperar sinó posar més al centre de les nostres vides: tenim ganes de cos, d'estar a prop, de somriures, d'aprenentatges, d'acció col·lectiva... Doncs totes aquestes ganes potser també poden ser el punt de partida per reconstruir i transformar.

Per a mi és això: perdre la por, donar-nos confiança i aprendre a no saber per poder crear vincles entorn d'allò que no està assegurat però sí que ens dona les condicions per poder-nos-hi relacionar en lloc d'arreglar-nos cadascú al seu espai d'autoprotecció.

Per a mi la solidaritat té a veure precisament amb les reciprocitats possibles dins d'aquest vincle. Perquè és precisament aquest aprenentatge, aquesta consciència que formem part d'un vincle, fins i tot en tant que desiguals, el que ens demana entendre'ns com a recíprocs en un problema comú. La solidaritat, en la seua definició més bàsica, és que el teu problema també és meu, no perquè estiguem afectats de la mateixa amenaça sinó perquè m'implico en aquell problema que t'afecta i ens afecta. I això és ser solidari: partir dels problemes comuns encara que no siguin exactament els mateixos. ■

ENTREVISTA

Germà**JOSÉ LUIS FONSECA**

Superior Provincial SJD

Nascut a Pamplona i llicenciat en Psicologia, José Luis Fonseca comença el seu camí per l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu als 18 anys amb el seu període formatiu del noviciat. Des de llavors, ha estat vinculat a l'Orde desenvolupant l'hospitalitat en totes les responsabilitats i funcions que els superiors li han encomanat. Ha estat mestre de novicis i d'escolàstics, gerent de la Fundación Instituto San José a Madrid, i en diferents etapes conseller provincial. Durant 12 anys, i al llarg de dues etapes, ha estat germà superior provincial: de 1989 a 2005 i de 2014, i una posterior renovació el 2018, fins al març del 2021. Amb ell parlem d'aquest últim any tan complex a nivell mundial, així com de la mateixa institució pel que fa al futur de l'Orde i dels reptes estimulants que té per davant.

Lloc de naixement: Pamplona (Navarra)**Pel·lícula preferida:** La Missió**Plat favorit:** el tronc de lluç a la gallega amb patates cuites**Record d'infància:** el sopar de Nadal de 24 de desembre**Un lloc en el món:** l'Havana (Cuba)**Un somni recurrent:** la pau mundial**Una virtut:** la constància**Un defecte:** la impaciència**Una màxima vital:** "Fes el bé i no miris a qui"

En quin moment es troba l'Orde i per què és un moment important per a la història de la institució?

La situació de l'Orde hi ha moltes formes i maneres d'enfocar-la. Si ho fem des del pla material i de missió es troba millor que mai. És el moment que més projectes de missió està desenvolupant al llarg del món. Si ho mirem des del pla vocacional està en un moment de crisi important atès el nombre de candidats a la vida religiosa que hi ha, i més si ens fixem en els països occidentals. I, finalment, si ho mirem des d'un pla espiritual, és el moment en què Déu ens ha posat a tots perquè, enmig de tota aquesta realitat, busquem amb afany quina és la seua voluntat per a l'Orde en aquest moment.

Pel que fa als membres consagrats, penso que ens trobem en un moment de gràcia per anar al que és essencial de la nostra consagració, centrant-nos en el servei de l'hospitalitat a tots els germans, i amb especial interès en els que més pateixen pel motiu que sigui.

Com explicaria a totes aquelles persones que ens poden estar llegint i que formen part de l'Orde, que ens ajuden amb el seu suport o la seua solidaritat, el moment intern (de l'Orde) en què ens trobem?

L'Orde, com tota la societat, està en plena evolució i adaptació constant. Aquesta capacitat d'adaptar-se a les realitats socials i de sofriment ha fet que tingui aquesta permanència i fidelitat durant cinc segles d'existència.

L'Orde està molt viu i molt atent a les necessitats del seu entorn i en aquest sentit, amb més o menys nombre de germans, però manté una

fidelitat creativa al seu fundador, Joan de Déu. D'ell és el crit "germans, feu-vos bé a vosaltres mateixos"; missatge que repetia pels carrers de Granada quan demanava almoïna, i amb el qual ens recorda que el bé de la societat i el de tots, rau en la solidaritat, que com a persones siguem capaces de construir en les nostres vides.

La solidaritat, segons l'entendem nosaltres, no és simplement l'acte de donar, sinó un posicionament de "donar-se", i per això entenem que les persones que són solidàries i se senten properes a la nostra institució, han de sentir-se implicades en el projecte i en gran part fer-lo seu. Que percebin que mitjançant l'Orde elles també estan col·laborant a crear un món més just i més frater com ens demana reiteradament el papa Francesc.

L'Orde a Espanya fa el pas de constituir-se en una única província, no per debilitat dels seus projectes o missió, sinó per potenciar, guanyar sinergies i suports, i perquè alhora les comunitats dels germans puguin enfortir-se.

Les etapes noves sempre duen incorporades un punt d'aventura i d'oportunitats. En aquest cas, quines són les oportunitats?

Ja només en el procés de la unificació ha aparegut una gran oportunitat de constituir 17 grups de treball de nou persones cada un de les tres províncies actuals, potenciant totes les coses bones ja existents i tenint cura en les àrees de millora que es perceben.

Tenim l'oportunitat de la novetat tant a nivell organitzatiu com a nivell intern religiós. Aquesta nova situació desestabilitza l'inici i ens treu dels espais

“El bé de la societat i el de tots, rau en la solidaritat, que com a persones siguem capaços de construir en les nostres vides. La solidaritat no és simplement l’acte de donar, sinó un posicionament de “donar-se.”

de confort i acomodament en el qual tots ens hem pogut instal·lar i ens fa pensar, sentir i buscar una nova realitat que millori l’actual. És una nova oportunitat, perquè darrere de tot això, almenys per a molts de nosaltres, hi ha la mà de Déu que ens demana sortir “dels alls i les cebes d’Egipte” i buscar una terra nova que “brolli llet i mel” per a les persones que pateixen a través de l’Hospitalitat. I tenim la possibilitat d’aprendre tots de tots i enriquir creativament l’hospitalitat de Sant Joan de Déu per al segle XXI.

Quin balanç fa de tot aquest període com a superior provincial?

No voldria pecar de “supèrbia”, i em dirigeixo amb tota la humilitat, sabent que darrere meu hi ha Algú molt més gran que jo que em motiva permanentment a servir. S’ha produït un creixement de la missió, gairebé diria exponencial, des de la gran presència nacional i internacional de l’Hospital Maternoinfantil d’Esplugues fins a l’últim servei obert, com el projecte de La Llavor per a dones en risc d’exclusió, o l’impuls estratègic de la nostra presència a València.

Tot això potenciat i deliberat en un equip de govern, a més del govern canònic del Consell Provincial format per la Junta de Govern Provincial amb una presència molt significativa de laics, on els germans, en aquest moment, som dos dels vuit membres.

Hem elaborat documents sobre la identitat i sobre els valors als quals hem de donar vida en el dia a dia, ja que per a això s’han escrit. Són documents en contínua evolució amb l’experiència i la seua valoració d’adaptabilitat

a la realitat del servei a les persones segons el carisma de Sant Joan de Déu.

Pel que fa a les comunitats, dins de la seua debilitat per la mitjana d’edat dels germans i les situacions de limitació i malaltia, tot i això han mantingut un ritme de trobades tant a nivell de juntes de comunitat com de reunions de família i formació permanent molt adequades; i si a tot això sumem la nostra fidelitat a la pregària i la trobada personal amb el Senyor fa que estiguem preparats per acollir una nova realitat, amb la força de l’Esperit que habita en el nostre interior, una nova realitat com a espai i temps del Senyor de la vida, de la història i del Ressuscitat que ens crida en totes les circumstàncies a la plenitud de vida a viure la vida amb majúscules i que Ell ens va ensenyar amb la seua vida entre nosaltres.

Defineix aquest període com a brillant. Per a vostè, què és el més important que s’ha aconseguit al llarg d’aquest temps?

Més enllà dels resultats obtinguts, que són molts, ho veig brillant, perquè els equips directius de cada centre i la mateixa Cúria Provincial han fet avenços molt importants en diàleg i consens. En la cerca raonada del millor per als projectes dels centres en benefici de les persones.

L’esforç integrat dels col·laboradors i l’obertura a la societat i la seua ciutadania perquè entengui que el centre de Sant Joan de Déu és també el seu centre per millorar la societat i l’ajuda mútua.

I per assenyalar una cosa que espero no es percebi malament per altres àrees assisen-

cials, és el desenvolupament proposat en els dos últims capítols provincials d’avançar en els temes socials. De fer-nos més sensibles a les persones del nostre entorn que ho estan passant malament. Ens estem animant a crear una acció social, que de moment té menys visibilitat que els hospitals, però que aspirem, i en això estem seriosament compromesos, a anar fent passos importants perquè les persones més vulnerables socialment trobin en l’Orde de Sant Joan de Déu un suport incondicional i un acompanyament per construir, amb l’esforç que sigui necessari, el seu projecte de vida.

Com entra en contacte amb l’Orde i en quin moment decideix vincular-s’hi per sempre?

No ho sé explicar molt bé amb la lògica, atès que estava plena d’una satisfacció inexplicable entre el que es veia a l’exterior i el que jo sentia a l’interior, la qual em va marcar de forma especial i em va resultar clarividient. Aquesta experiència m’ha acompanyat moltes vegades en la meua trajectòria vocacional.

L’experiència del meu noviciat també marca molt fortament la meua trajectòria, perquè, a més, coincideix amb el Concili Vaticà II. Corrien aires de gran obertura a una nova visió de l’Església i de la vida religiosa. En aquest temps tan especial que és el noviciat hi ha molt de temps per a tu i per a Déu, i vas veient, com acostumo a dir, de vegades des de l’estómac la gratitud de Déu en la teva vida i la satisfacció que sents en seguir-lo i donar-te als altres buscant que la teva existència puga assemblar-se, encara que sigui a molta distància, a la del “passant pel món fent el bé a tothom”.

“Per mi la solidaritat és el convenciment interior que junts podem anar més lluny i millor. Crec que la solidaritat és molt més que prestar serveis o donar suport a les causes oferint recursos. Una societat evolucionada i madura ha de procurar, per mitjà de la solidaritat interpersonal, que ningú quedi exclòs.”

Quin ha estat l'aprenentatge més gran que ha fet vostè a Sant Joan de Déu?

He après dos grans valors per a la vida. La misericòrdia del Senyor feta hospitalitat per Sant Joan de Déu i pels seus seguidors amb creativitat i compromís social per als més desfavorits i la fraternitat; i, en segon lloc, el valor de saber conviure i compartir en la diversitat. Per a mi, aquest segon és el gran valor de present i de futur. Sé que és costós, però és de gran valor, ja que hi descobreix moltes de les coses que el Senyor et demana convertir perquè el món sigui una mica millor per a tothom.

Quan la vida la veiem tan crispada, el fet de conviure i compartir amb persones que no ens hem elegit, sinó que, sentint-nos elegits pel Senyor, mantenim la fraternitat com a projecte de compliment de la seua voluntat sobre les nostres vides. Tot això lògicament té dues lectures: una simplement humana i una altra, la de reconèixer-nos com a persones creients que entenem que en aquest desenvolupament humà personal i dels valors esmentats hi ha la presència de Déu i el sentit de la consagració que hem dut a terme.

Què li ha aportat a nivell personal el seu vincle amb Sant Joan de Déu?

Podria respondre ràpidament dient que m'ha aportat el que soc, o millor encara el bo que hi ha en mi, ja que les limitacions i la carència són pròpies, i per la meua incapacitat de créixer més en la identitat i els valors que la institució m'ofereix.

Més d'una vegada, he dit al llarg de la vida que, si de veritat ens creiem les constitucions de l'Orde —que no és un llibre per llegir, sinó un llibre per viure—, ser-ne fidels penso que ens ha de fer homes nous, tot i que el camí no sempre és fàcil.

Vivim temps convulsos i en l'últim any ens ha tocat viure una crisi sense precedents. Què ha estat el més complicat de suportar aquest últim any?

Segur que a aquesta pregunta hi ha moltes respostes, però per a mi la incertesa i la contínua flexibilitat de plans i projectes.

No estem acostumats a viure en aquest haver de recrear noves situacions en un temps ràpid i urgent. La nostra dinàmica més aviat és la de planificar i seguir els objectius per a cada any del pla estratègic elaborat a quatre anys. I de sobte tot això es torna secundari i cal estar per les persones, per les ateses amb urgències vitals i per les cuidadores sense els recursos suficients per protegir-les. Plans continus de contingència. Plans i protocols variats per les autoritats sanitàries amb excessiva freqüència, ja que aquestes també es troben sobrepassades per la situació. Moments ètics molt delicats en què calia prendre decisions sense temps per deliberar sobre qui s'ha d'ingressar a l'UCI o a qui se li aplica un respirador, perquè no hi havia recursos per a tothom. L'espantós sofriment que t'apareix tots els dies amb la gent gran morta, el seu distanciament de les persones més properes i la tremenda solitud en moments tan crucials de l'existència sense poder acomiadar-se de qui se'n va i sense poder dir adeu a qui es queda, i el risc dels duels patològics que pot comportar aquesta situació.

Què és per a vostè la solidaritat?

Per dir-ho amb paraules senzilles, és el convenciment interior que junts podem anar més lluny i millor. Crec que la solidaritat és molt més que prestar serveis o donar suport a les causes oferint recursos ja siguin personals o materials. Ha de brollar de l'interior de cada un el sentiment i la reflexió que junts som més i millor. I que una societat evolucionada i madura ha de procurar, per mitjà de la solidaritat interpersonal i intergeneracional, que ningú quedi exclòs

ni marginat i que totes les persones puguin desenvolupar els seus plans personals i familiars en què les seues il·lusions i esperances es vegin complertes de la millor manera possible.

Com veu el futur de l'Orde? I el seu?

Començo pel segon, que és més fàcil. Jo em veig en la disponibilitat als superiors, com a mediadors de la voluntat de Déu per a mi en aquest moment de la meua vida, en aquest camí de la unificació i el replantejament posicional de la identitat i la missió dels germans de Sant Joan de Déu a Espanya.

Pel que fa a l'Orde, la veig també en un camí de reconstrucció no tant en edificis i organització, sinó en plantejaments nous i creatius respecte de la missió a desenvolupar, per col·laborar i solidaritzar-se amb altres institucions d'església i civils que persegueixin objectius d'humanització i de maduració social.

Per mitjà d'aquest gran recurs que és la unitat en la diversitat segueixo les paraules del papa Francesc en el nostre últim Capítol General: han de “construir xarxes samaritanes en favor dels més febles” i que “les seues estructures siguin posades”, així com que les seues “cases siguin comunitats obertes i acollidores per globalitzar una solidaritat compassiva”. ■

SENSELLARISME

A Sant Joan de Déu València creiem que el carrer no pot ser la casa de ningú i des dels nostres recursos residencials s'acompanya i s'acull per garantir una llar i començar així el camí cap a la recuperació i l'empoderament de les persones que més ho necessiten.

L'art com a eina per a la innovació social

L'experiència en totes les propostes artístiques que treballem ens demostra que les activitats de creació artística permeten de manera pròxima i distesa treballar habilitats socials, emocionals i cognitives. A **Sant Joan de Déu València** apostem pel desenvolupament d'aquesta línia d'innovació creativa a la nostra acció social, que ens ajuda a continuar creixent i millorant la inclusió de les persones que atenem.

Durant el 2020, s'han dut a terme diverses propostes dins el nostre Programa d'Acompanyament i Cerca Activa de Feina (ACOMBAE, per les seues sigles en castellà) finançat pel Fons Social Europeu a través de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives de la Generalitat Valenciana.

Taller de pintura amb esprai, amb De Tripas Aerosol

El mes de juliol passat, tretze usuaris i usuàries van participar en el **Taller de creativitat i pintura mural: L'art com a eina d'inclusió**. De Tripas Aerosol és el sobrenom de l'artista urbà Artur López, que va dinamitzar aquesta activitat. L'objectiu d'aquesta iniciativa era la creació de quatre murals artístics de gran format en parets i persianes del nostre centre ocupacional. La particularitat del taller va ser que els participants es van convertir en protagonistes actius durant tot el procés de creació i execució. A més de les tècniques artístiques i plàstiques, van aprendre la importància del treball en equip per dur a terme aquesta activitat.

Taller de vídeo participatiu, amb Iban Colón

Una desena d'usuaris i usuàries de l'alberg i els habitatges d'inclusió van participar l'octubre de 2020 en el **Taller de Formació Audiovisual: Generant Identitats Col·lectives en Persones en Situació de Sense Llar**. Durant dues setmanes, l'alumnat va aprendre les bases de la realització i producció audiovisual en un projecte que va culminar amb la gravació d'un curtmetratge. En aquest curs, es va fomentar la inclusió digital com una forma de participació i d'inclusió social, treballant habilitats, competències i coneixements en noves tecnologies de la informació i de la comunicació. D'altra banda, es van treballar capacitats i competències personals com la motivació, la confiança, l'autoestima o l'autoconeixement.

La formació audiovisual ha permès a les persones sense llar donar forma a la seua història pròpia, reflexionar sobre els seus problemes i comunicar les seues necessitats a la resta de la societat. Són elles les autores de la història que explicaran i, al mateix temps, els actors i directors del curtmetratge documental, així com també el seu públic.

Sant Joan de Déu - València
www.sanjuandiosvalencia.org

Art (in)visible

Aquesta iniciativa ha estat premiada amb el segon premi d'Art i Compromís per a Projectes d'Intervenció Social a través de les Arts, convocat per la Universitat Pablo de Olavide de Sevilla. Hi van participar 30 persones usuàries de la nostra entitat en diversos tallers de mediació artística com a model d'educació, afavorint la convivència positiva dins i fora del centre. Les sessions van durar diversos mesos i es clouran amb una exposició col·lectiva.

A través de la metodologia de l'aprenentatge-servi, aquest **Taller d'Art (In)visible pretenia treure el màxim profit a les capacitats de cada persona en centrar-se en la facultat innata de l'ésser humà de crear.** A més, l'expressió pot ser el mitjà pel qual la persona es represente a si mateixa, elabore els seus conflictes i pugua començar a superar les seues dificultats. D'aquesta manera, el curs va afavorir el desenvolupament de l'autoestima i l'empoderament individual i grupal.

Digitalització dels habitatges i accés a internet per superar la bretxa digital

Una de les coses que la pandèmia ha posat en relleu és la necessitat d'estar connectats a molts nivells. A mesura que la presencialitat s'anava limitant, s'observava que la digitalització era una necessitat per fer tasques quotidianes. El telèfon es va convertir en una eina indispensable per fer el seguiment de les persones que vivien als habitatges, i les videotrucades es van convertir en una forma de continuar donant caliu i humanitat a l'acompanyament. Per això garantir la connectivitat ha estat una prioritat durant els mesos de confinament i els posteriors. S'ha instal·lat una xarxa wifi accessible a totes les persones allotjades, i s'ha donat accés i connectivitat al taller ocupacional i als habitatges d'inclusió.

Gràcies a la donació d'ordinadors per part de l'**ONG DreamIT**, s'han informatitzat tots els habitatges d'inclusió, avançant en aquesta transformació digital en què ens trobem. A més, aquesta aportació facilitarà el procés d'inserció sociolaboral de les persones residents.

El nostre tècnic d'Inserció Laboral, Alberto Quiles, explica: "Ens permet continuar avançant en el pla d'alfabetització digital de les persones usuàries. Un aspecte essencial avui dia, atès que gran part de les gestions administratives, formació i cerca de feina són totalment en línia. Tenir l'ordinador a casa incideix en una millora de la seua autonomia".

Amb l'ús dels equips guanyen independència alhora que consoliden la seua autoestima i empoderament. La formació i la tornada al mercat laboral són essencials per a la inserció de les persones i per posar fi al sensellarisme.

"La meua nova vida ara és meravellosa"

Abans de traslladar-se a l'habitatge del Housing First, el Juanjo s'havia allotjat en diversos recursos residencials públics, habitatges compartits i fins i tot a l'alberg de Sant Joan de Déu a València. No obstant això, la situació més dura es va produir quan va haver de viure al carrer durant diversos períodes de temps.

Residir en un dels pisos del Housing First ha suposat una gran millora en el seu dia a dia. "La meua nova vida ara és meravellosa. Al matí m'aixeco ben d'hora, vaig a buscar feina i ara vull solucionar la paperassa per aconseguir la incapacitat i així veure si puc treballar a l'ONCE. De mica en mica, no tot es fa d'un dia per l'altre", explica el Juanjo. Ara veig el futur amb optimisme: "Dintre de sis mesos o un any la vida canviarà radicalment a millor, així de senzill".

Housing First: Un nou model residencial

Implantem el model residencial amb tres habitatges per a la inserció social de persones en situació de sense llar

Sant Joan de Déu reforça el seu compromís per donar una resposta integral al sensellarisme a València amb l'obertura inicial de tres habitatges gestionats sota el model **Housing First**. La particularitat d'aquest enfocament rau en el fet que el procés d'integració social comença amb l'oferiment primer d'un habitatge individual. La implantació d'aquest model s'avança a la futura Estratègia estatal per a l'erradicació del sensellarisme, que preveu articular-se al voltant d'actuacions en la línia d'aquesta metodologia.

Segons indica la directora de Sant Joan de Déu València, Isabel Tortajada, "la diferència fonamental del Housing First respecte a altres models d'intervenció com l'alberg o els habitatges compartits (Housing Led) és que posa l'accent en la autonomia completa de la persona en el seu procés de canvi. Ben al contrari del que passa en altres metodologies, en el cas del Housing First es tracta d'un habitatge per a una sola persona, que es fa responsable del pis des del primer moment".

Des de Sant Joan de Déu acompanyem i supervisem de manera individualitzada cada persona usuària. El nostre equip pluridisciplinari de professionals —treballadores socials, psicòlogues, integradores— dona suport a cada persona, la qual cosa permet millorar la seua situació de salut, social, laboral i convivencial des de l'espai de seguretat que ofereix un habitatge unipersonal.

"Adaptar-nos a les noves metodologies amb aquesta perspectiva innovadora fa que ens acostem millor a la realitat del sensellarisme i abordem les necessitats de les persones amb més èxit. És el nostre compromís, i marca el nostre estil de treball i la manera de fer hospitalitat."

La posada en marxa del Housing First de Sant Joan de Déu València ha comptat amb el suport de la Fundació Bancària – Bankia i l'Obra Social Sant Joan de Déu. ■

Sant Joan de Déu València en xifres

263 persones ateses

147 persones acollides a l'alberg

89 persones acollides a la xarxa d'habitatges

41 persones ateses en el programa de deshabituació d'addiccions

62 persones que reben suport en inserció laboral a través de formació i orientació en ocupació

73 persones que van assistir al centre socioocupacional

27 menors de diferents grups de convivència reben ajudes per donar-los cobertura davant necessitats bàsiques

27 menors de diferents grups de convivència reben ajudes per donar-los cobertura davant necessitats bàsiques

La pandèmia ha suposat una adaptació de la intervenció i atenció tant de les persones dels programes d'acompanyament de l'entitat com de les que viuen el dia a dia a l'alberg i a la xarxa d'habitatges d'inclusió.

Les persones en situació de sense llar són un dels col·lectius de la població més vulnerable; per això no hem parat de treballar durant la crisi que va començar al març de 2020. Les persones usuàries van decidir quedar-se a l'alberg i als habitatges, mostrant la seua solidaritat ciutadana i responsabilitat.

La convivència a l'alberg, amb 50 places, era el desafiament més complex per garantir la salut de les persones allotjades i continuar oferint els serveis essencials amb la millor qualitat possible.

La resposta de totes les persones que es trobaven tant a l'alberg com als habitatges d'inclusió va ser excepcional, ja que s'hi va fomentar un ambient d'unió i superació amb un compromís per aconseguir el bé comú. L'equip de professionals va elaborar un acurat programa d'activitats per oferir alternatives d'oci i temps lliure. D'aquesta manera, el confinament es va suportar millor, i es va treballar transversalment l'impacte emocional que l'alarma social podia ocasionar en les persones, les quals tenen ja una càrrega prèvia en la seua història de vida. Moltes d'elles amb patologies associades a la salut mental i/o a addiccions, que podien fer més complexa la gestió de la tensió que suposa una situació d'excepció com la que van viure.

Gràcies a l'acompanyament i supervisió de les persones professionals, que no van deixar d'atendre presencialment i en alguns casos telemàticament, el nombre de sortides dels recursos van ser les mínimes. El suport d'una infermera, contractada per acompanyar totes les persones usuàries i el personal de l'entitat durant la crisi, va aportar molta tranquil·litat amb una supervisió especialitzada, sobretot d'aquelles persones amb riscos més grans per les seues patologies prèvies de salut.

Un dels èxits de la gestió de l'emergència va ser l'acompanyament més personal, des d'una perspectiva propera a l'espiritualitat, un dels valors motor de l'Orde Hospitalari Sant Joan de Déu. Trobar espais per acceptar la realitat i interioritzar tot el que estava passant ha estat clau per gestionar les emocions i superar el xoc davant una situació d'emergència. S'han adequat espais per a la reflexió i la pràctica del culte, amb especial atenció a les dates del Ramadà, que van coincidir amb el confinament. Tot plegat va estrènyer els vincles d'unió, des del respecte i aportant una mirada d'esperança cap al futur. ■

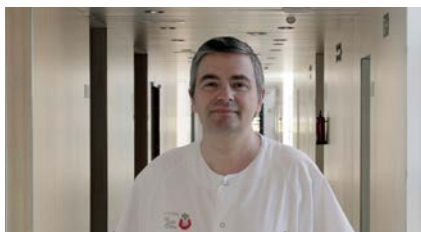

2020, L'ANY QUE HO HA CANVIAT TOT

GRÀCIES!

Al llarg d'aquest any, tots i totes hem patit els efectes de la COVID-19, però a Sant Joan de Déu hi ha persones que, per la seua professió o situació personal, no només han patit la pandèmia sinó que han hagut de fer-hi front cada dia. Després d'un any tan intens, de moments durs, aprenentatges i una enorme allau de solidaritat ciutadana, hem volgut escoltar la seua vivència i sobretot agrair-la. La paraula 'gràcies' sovint se simplifica, però aquesta vegada, el nostre GRÀCIES és immens i volem que abraçi totes aquestes cares: les més dures, les més alegres i, al cap i a la fi, les més esperançadores.

Dr. Antoni Callen

Metge adjunt del Servei de Neurologia
Parc Sanitari SJD

"El més dur ha estat viure el patiment de les persones ingressades per la COVID-19 i més encara per la solitud, en no poder estar acompanyades pels seus familiars, moltes d'elles en el seu final de vida. Tanmateix, ja és complicat donar males notícies presencialment, però encara més difícil és donar-les per telèfon, cosa a la qual no estem acostumats. A nivell personal, la separació de la família i els amics i no poder abraçar-los ha estat molt dur. La por que la família pogués emmalaltir, així com por a transmetre la malaltia als convivents va ser una constant. Vull posar en valor l'excel·lent treball en equip dut a terme per tots els professionals de l'Hospital. Junts i juntes teníem la confiança que un dia venceríem el maleït virus. L'esperança va arribar en el moment que la recerca de les vacunes començava a donar resultats. Al llarg d'aquest temps hem après molt sobre la vulnerabilitat de cadascú."

Gemma Fabregat

Doctora en Geriatria i cap d'Àrea de DI
Sant Joan de Déu Terres de Lleida

"Hem tingut dos moments molt complicats. El primer quan vàrem tenir el primer brot al centre de discapacitats, a la residència Sant Nicolau. Van florir totes les pors, no teníem experiència en unitat COVID-19. El segon moment, aquest va ser el pitjor, va ser el gran brot que vam tenir per Any Nou. Va ser un cap de setmana caòtic, en plenes festes de Nadal, i se'ns declara un brot que d'entrada costa molt de controlar. Per més que anéssim ràpid, en 48 h no paraven d'aparèixer casos nous. Ja no teníem por, perquè sabíem el que havíem de fer, aplicàvem les mesures amb dinamisme i rapidesa, treballant 14 h seguides per controlar l'expansió de casos. I ho vam aconseguir, però no ho oblidaré mai."

D'aquesta crisi m'emporto les persones. La capacitat que tenim de reacció, els nostres professionals de primera línia que, tot i tenir por per tot el que pot comportar la infecció per COVID-19, han posat per davant el fet de cuidar les persones. Estaven esgotades físicament i psicològicament, però tot i així cada dia arribaven amb un somriure. L'única cosa bona d'aquesta pandèmia ha estat la gent que ens envolta."

Germà Julián Sapiña

Comunitat de Germans SJD de Saragossa

"A la comunitat de Germans de Saragossa hem patit la COVID-19 des del principi. Al març, ja vam detectar el virus en un germà i en menys de dues setmanes la gran majoria n'estàvem infectats. Van morir quatre germans. Vam estar tots aïllats i amb tractaments controlats mèdicament. Els primers moments van ser molt durs, sobretot amb la mort dels germans en completa solitud i aïllament. La incertesa de com estaven la resta de germans, el patiment pels més grans i delicats, enfrontar-nos a donar la notícia de les morts sense poder acompanyar... Tot això ens ha marcat, hem hagut de fer el dol a poc a poc, i ens ha quedat una sensació de no haver tancat bé el cercle. Es podrien escriure moltes coses més, però crec que no ha estat una experiència únicament nostra. Tots hem sentit la pandèmia a prop. Espero que aviat puguem només explicar-ho com una cosa ja vençuda."

Belen Guil Lopez

Familiar de persona atesa a l'Hospital SJD Mallorca

"Quan ens van trucar de la residència dient que ingressaven la meua mare per infecció positiva de la COVID-19 va ser un moment terrible. Vam passar moltíssima por, i el primer que vam pensar és que potser moriria sola. Van ser moments de molta angoixa; la meua mare té 92 anys i en la circumstància que vivíem et poses en el pitjor. Si recordem aquells moments en els que tot estava tancat, tothom a casa i la meua mare en un hospital sense poder anar a visitar-la i donar-li el nostre afecte, va ser el més dur que vam viure. La calma va arribar des de l'Hospital Sant Joan de Déu de Palma: des d'allà ens van cridar el primer dia de l'ingrés per informar-nos de l'estat de salut de la meua mare. La part positiva, sens dubte, va ser la humanitat de les persones de l'Hospital que des del primer dia ens van trucar per explicar-nos l'estat de la meua mare. Se'ns va oferir suport psicològic, i en general estem encantats amb el tracte de tots els professionals."

Izan

Jove atès a l'Hospital SJD Barcelona / 16 anys

"Per a mi, el més difícil d'aquesta pandèmia ha estat el fet de no poder sortir de l'habitació. Soc una persona molt activa i això m'ha afectat una mica. També el fet de no rebre visites ni de familiars ni d'amics. Aquesta situació m'ha fet veure que tinc molta més paciència de la que em pensava. El millor de tot és l'amistat que he fet amb les infermeres i també amb els metges. M'han cuidat molt."

Asun Sánchez

Responsable d'Infermeria de Quiròfan i Cirurgia a l'Hospital SJD Pamplona

"Les meues setze companyes infermeres de cirurgia i jo vam haver d'enfrontar-nos a un nou rol. Totes les persones que ateníem podien ser els nostres pares, mares o avis. El dolor, la solitud i la incertesa ens resultava inhumà. Mai normalitzem la situació, però el pas dels dies ens va donar la serenitat. Quan sorties i t'aïlles, era molt dur no veure els teus fills ni abraçar-los. Això ens ha fet madurar. No vaig voler amagar la situació als meus fills adolescents, ni tampoc el valor de la meua feina: som infermeres i donem suport als nostres pacients amb cures, malgrat el sofriment i l'aïllament. El temps i el retorn a la tasca habitual ha matisat sensacions, però ha quedat una petjada d'humanitat i vocació que no desapareixerà. L'escala de valors ha canviat."

Carmen López

Treballadora del Servei de Neteja a l'Hospital SJD Pamplona

"Aquesta crisi ens ha canviat. He plorat molt. Em vaig responsabilitzar del meu equip i els primers mesos els vam viure amb angoixa i por de portar el virus a casa. Vam dedicar molt de temps a desinfectar-ho tot. Una de les coses més difícils va ser que un dels meus fills viu a Alemanya i estava molt lluny per poder abraçar-lo. Nosaltres acompanyàvem molt els pacients en la soledat, que era immensa. La gent necessitava sentir-se escoltada i estàvem allà."

Marcos Antonio Petrillo

Usuari de Sant Joan de Déu València

"De sobte, un dia em vaig sentir molt cansat. Estava en un alberg i un company de menjador havia donat positiu. Vaig acabar ingressat 15 dies a l'UCI. Quan vaig tornar, tots els companys em van rebre com si fos una estrella. L'aprenentatge que m'emporto és que cal lluitar. Vaig tenir por i em vaig espantar quan vaig estar ingressat, però he vist que soc una persona forta, que vull lluitar i reprendre la meua vida. Estic formant-me en mecànica de bicicletes i tinc molts amics amb qui comparteixo la meua vida."

Ulpiano Vilavedra González

Usuari de la Residència per a Persones amb Discapacitat Intel·lectual de la Fundación Instituto San José de Madrid

"El moment més dur va ser quan va morir la meua mare al mes d'abril. No vaig poder anar a veure-la, ni acomiadar-me'n. La van enterrar a Galícia perquè som d'allà, i les meues germanes van ser-hi, però jo no vaig poder acompanyar-la perquè amb el confinament em vaig haver de quedar a la Fundació. El millor moment ha estat, sens dubte, el dia que van començar a arribar les vacunes i les van posar als residents i professionals de la Fundació. Em quedo amb els mesos que vaig passar de confinament. Van ser molt positius perquè vam aprendre a conèixer moltes anècdotes de la Fundació. Gràcies a les històries que m'explicava vaig riure molt; m'omplien i el confinament va ser més suportable."

La solidaritat s'obre camí amb la campanya 'Les cares de la vulnerabilitat'

Davant la crisi de la COVID-19 Sant Joan de Déu ha tingut molt clara la seua vocació i acció social i sanitària: ser al costat de qui més ho necessita per ajudar les persones en situació d'alta vulnerabilitat. I és que la crisi sanitària, social i econòmica que ha desencadenat la COVID-19 ha posat en evidència la fragilitat humana recordant-nos a tots i totes que som vulnerables, però sobretot, posant de manifest la doble fragilitat de les persones que ja vivien una situació de dificultat.

Un any després de l'inici de la pandèmia, l'Obra Social de Sant Joan de Déu capta **278.188 euros i donacions en espècie valorades en 50.000 euros** amb la campanya 'Les cares de la vulnerabilitat' posant, un cop més, la solidaritat al centre de la vida i fent visibles realitats sovint silenciades.

Al llarg d'aquest any, l'Obra Social de Sant Joan de Déu ha fet el que sempre fa: **cuidar i acompanyar a qui més ho necessita** amb l'hospitalitat i la solidaritat com a valors fonamentals. Amb la complicitat de socis i sòcies, donants, empreses i entitats s'ha pogut ajudar a totes les persones que atenem pal·liant els efectes de la COVID-19 a través de quatre grans pilars: **cobrir les primeres necessitats; assegurar material sanitari i de protecció pels professionals; vetllar pel benestar emocional, i apostar per la recerca biomèdica** i recomençar en una nova normalitat. Hi hem destinat tots els ajuts econòmics i donacions en espècie que hem rebut gràcies a la solidaritat de tothom.

UN CAMÍ PLE DE COMPLICITATS

Teixir solidaritat i avançar en el camí de construir un món millor posant la cura al centre és impossible aconseguir-ho sol. És per això que **a l'Obra Social de Sant Joan de Déu caminem amb una xarxa de persones, empreses i entitats que fan cada dia possible que la solidaritat arribi més lluny.**

Quan no hi havia **material quirúrgic**, van sorgir moltes iniciatives que van fer que als nostres centres poguessin comptar amb mascaretes, guants i equips de **protecció individual**. Quan l'**aïllament** era una realitat, les donacions d'ordinadors i tauletes digitals van servir per **connectar emocions** i fer que la soledat fos menys dura. Quan hi havia persones que no podien garantir les seues **necessitats bàsiques** d'alimentació i higiene, moltes empreses van actuar ràpidament per combatre aquesta **emergència social**. D'altres han donat un impuls econòmic que ha permès seguir fent passos en recerca, encara vigent, per lluitar contra la crisi amb la mirada posada cap al futur.

Són moltes més les iniciatives solidàries que ens han donat suport i recursos en aquest camí: la **Fundació Donamus**, **Stay Air Home**, **Bombers amb Causa** o **Armats amb Roses**, una iniciativa solidària promoguda per diversos emprenedors per poder celebrar Sant Jordi 2020 regalant roses il·lustrades i de forma digital. Tots els fons aconseguits d'Armats amb Roses es van destinar íntegrament a benefici de l'Obra Social Sant Joan de Déu per ajudar a finançar les necessitats sorgides per la COVID-19.

UNA CAMPANYA AMB RECONeixEMENT, JUNTS HO HEM FET POSSIBLE

A Sant Joan de Déu posem la solidaritat i les cures al centre i és per això que, des de l'inici de la pandèmia, la institució i tots els centres SJD que en formen part van unir esforços per ser allà on més se'ns necessitava. Al llarg de tot aquest temps, hem acompanyat i ajudat persones que han rebut els efectes de la COVID-19 i hem estat altaveu de les seues realitats socials i de la seua vulnerabilitat. En reconeixement a aquesta tasca, hem rebut el **Premi Talent Cambra Acció Solidària per la campanya "Les cares de la vulnerabilitat"**, un premi que ens ajuda a seguir promovent les cures, la solidaritat i l'hospitalitat, els valors de la institució.

No ho podem permetre

▶▶▶▶

ESPERES O ACTUES?

SJD Parc Sanitari
Sant Joan de Déu

ESPERES O ACTUES?

Dins el marc de la campanya "Les cares de la vulnerabilitat", el Parc Sanitari Sant Joan de Déu va engegar **"No ho podem permetre. Esperes o actues?"**, una campanya que ha ajudat prop de **400 persones** vinculades a la Xarxa de Salut Mental de l'organització que no podien cobrir les necessitats bàsiques d'alimentació i higiene. En detectar aquesta situació, **professionals i voluntariat** de l'organització van saber prendre el pols a la situació de vulnerabilitat que estaven vivint moltes famílies donant-los resposta. Així, al mes de maig de 2020, van engegar aquesta campanya solidària. Aquesta és una iniciativa sense precedents en un centre sanitari, amb què es va fer una crida a tota la població, particulars i empreses a fer donacions econòmiques i d'aliments. La campanya va aconseguir 172.115 euros per ajudar totes aquestes persones.

EL SUPORT IMPRESCINDIBLE DE LES EMPRESES

A l'Obra Social Sant Joan de Déu volem agrair el suport a totes les empreses que ens han ajudat, així com particulars, socis i sòcies, entitats, donants i voluntariat. Si alguna cosa hem après d'aquesta crisi, és que només la solidaritat en xarxa ens pot fer arribar més lluny.

MARIA SALAMERO,
directora de Relacions
Institucionals,
Acció Social
i Sostenibilitat
d'Aigües de Barcelona

Per què vau decidir col·laborar en aquesta campanya?

El compromís amb les persones és un dels eixos principals de la nostra activitat. Per això, vam decidir col·laborar en la campanya per atendre les necessitats de col·lectius en situació de vulnerabilitat arran de la crisi del coronavirus. Per a nosaltres, aliances com aquesta són essencials per contribuir a la millora de la qualitat de vida de les persones i posar les bases per a un futur més sostenible.

Aquests moments tan complicats han fet créixer la solidaritat a la mateixa empresa i entre els treballadors i les treballadores?

Sí, hem impulsat diverses iniciatives solidàries que demostrin el nostre compromís amb les persones i la societat, com la producció de mascaretes amb finalitats solidàries, promoguda per diverses persones voluntàries de l'empresa; la col·laboració amb la campanya #JoEmCorono per recollir fons per a la lluita contra el coronavirus, o el Projecte ONA per a beneficiaris del fons de solidaritat. En definitiva, l'acció social és un vector fonamental de la nostra estratègia, i la nostra voluntat en aquest sentit és la de potenciar aquest model i convertir-nos en un agent de contribució a la transformació social.

Un cop passada l'emergència sanitària, com us plantegeu les necessitats socials que ha generat aquesta crisi?

En línia amb els objectius de desenvolupament sostenible, necessitem especialment posar el focus en l'objectiu número 17, que és el d'aliances per assolir els altres objectius, el qual constata que cal la implicació de tothom: de les administracions públiques, del sector privat, dels nostres proveïdors, i de la ciutadania en general. És per això que apostem per un gran pacte social, amb la implicació de tots els sectors esmentats, que doni resposta als nous reptes emergents i garanteixi una recuperació econòmica verda i justa.

CRISTINA GOMIS,
directora de RSC
de Zurich España

Per què vau decidir col·laborar en la campanya "Les cares de la vulnerabilitat"?

Perquè Z Zurich Foundation té el compromís, en aquests moments tan difícils que estem vivint, de donar suport a les entitats socials amb les quals treballem habitualment. I hem volgut ajudar-vos en les necessitats més urgents, les de primera necessitat, que heu tingut a causa d'aquesta crisi sanitària provocada per la COVID-19.

Com ha augmentat la solidaritat entre els treballadors i l'empresa?

Totes les donacions que s'han fet i es fan per pal·liar l'impacte de la COVID-19 són extraordinàries, tant per part de Zurich com per part de la nostra fundació, la Z Zurich Foundation. En el cas dels nostres empleats, les donacions impulsades pel Club del Voluntariat s'han triplicat en relació amb la xifra de l'any anterior.

Ha modificat aquesta crisi l'enfocament de la vostra estratègia de RSC?

El nostre pilar estratègic a Espanya és el suport dels joves i la seua preparació i inserció laboral. I aquest col·lectiu també està molt impactat per la crisi social i econòmica que ens ha portat la pandèmia. Per continuar ajudant, mitjançant el voluntariat corporatiu, ens hem adaptat als nous temps de la COVID-19, fent sessions en línia basades més en els coneixements i les capacitats que podem aportar als que més ho necessiten.

Un cop passada l'emergència sanitària, com us plantegeu el vostre paper en relació amb les necessitats socials generades d'aquesta crisi?

A part del suport que vam oferir el 2020, tenim un pla d'ajudes especials per a aquest 2021, perquè som molt conscients que, les conseqüències socials generades per la COVID-19 cal afrontar-les tots plegats. Des de la Z Zurich Foundation seguim amb el compromís de poder donar suport a les necessitats més imminents que puguin sorgir.

MARIA ALSINA,
directora territorial
de CaixaBank
a Barcelona

Per què i com decidiu col·laborar en la campanya "Esperes o actues" de SJD?

Vam col·laborar-hi amb el nostre granet de sorra perquè el compromís social és un dels valors fonamentals de CaixaBank. I ara més que mai, els nostres valors socials i culturals encara han agafat més força. Estem al servei de les persones, amb solucions i proximitat, i ajudant a cobrir les necessitats bàsiques dels col·lectius més vulnerables. Això és el que ens fa ser diferents, únics!

Aquests moments tan complicats han fet créixer la solidaritat a la pròpia empresa?

Com a empleats de CaixaBank ens omple d'orgull fer arribar la nostra missió i valors més enllà del nostre dia a dia. Ens sentim molt compromesos amb la funció social de la Fundació "la Caixa", que connecta amb la vocació per la qual es va crear aquesta entitat fa més de 100 anys. Durant la pandèmia, la ciutadania i les entitats van demostrar el seu compromís amb les persones més vulnerables, i els treballadors de CaixaBank (molts d'ells voluntaris) també van contribuir a mitigar els efectes d'aquesta crisi. La Fundació Bancària "la Caixa" i CaixaBank van impulsar la campanya solidària "Cap llar sense aliments" a favor del Banc dels Aliments per cobrir l'augment de les demandes motivades per la COVID-19 i la iniciativa va ser tot un èxit superant els dos milions d'euros.

Un cop passada l'emergència sanitària, com us plantegeu les necessitats socials que ha generat aquesta crisi?

Ha agafat més sentit que mai la missió fundacional de la nostra entitat. És el moment d'avançar amb força sense oblidar el que hem après durant aquest any. La recuperació passa pel compromís i la col·laboració de tots, per posicionar les persones al centre de totes les accions. Hem reforçat la col·laboració amb entitats socials com l'Obra Social SJD, Càritas, entre moltes d'altres, que treballen per ajudar els col·lectius més vulnerables per pal·liar els efectes d'aquesta crisi.

EL NOSTRE VOLUNTARIAT, SEMPRE AL COSTAT DE QUI MÉS HO NECESSITA

La solidaritat és sempre el punt de llum en un moment difícil, i a Sant Joan de Déu són les persones voluntàries les que fan que la solidaritat sigui més present que mai, i per això també els hi donem un 'gràcies' immens. Encara que de cop i volta es van veure aturades totes les accions presencials, tots ells i elles han trobat la manera de seguir fent-nos costat. La seua solidaritat ens ha escalfat més que mai perquè la distància ha fet, contra tot pronòstic, que els sentíssim incondicionalment a prop.

Robert Tojo

Voluntari a l'Hospital SJD Barcelona a l'UCI i a la Unitat de Trasplantament de Medul·la Òssia.

En Robert recorda els mesos de confinament com si ens haguéssim tornat més freds: "El més difícil va ser no poder fer una abraçada als pacients o familiars quan més ho necessitaven". Tot i que a causa de les limitacions no hi van poder ser de la mateixa manera que sempre, en Robert explica que han après moltes coses relacionades amb la pandèmia i que el personal sanitari els va ajudar molt a poder desenvolupar la seua tasca de la millor manera possible. I sobretot que "la complicitat segueix existint, i ens han mostrat cada dia el seu agraïment a la tasca que fem, fins i tot més que abans".

Angel Lamana, voluntari a Sant Joan de Déu Terres de Lleida (Centre d'Almacelles)

L'Angel Lamana és voluntari de Sant Joan de Déu des de fa gairebé 10 anys. Amb la pandèmia es va tancar l'accés al Centre de Sant Joan de Déu - Almacelles i no va poder continuar amb la seua tasca amb normalitat, però es va esforçar perquè la revista *entretots.com* pogués sortir de totes maneres. Amb el suport de tots els professionals amb els quals treballa ho van aconseguir: "Vaig pensar que ens haviem d'adaptar i que sobretot haviem de fer coses per ajudar les persones ateses a fer més portable la situació, i així vam seguir fent la revista i vídeos casolans que servien per fer riure els usuaris i que s'adonessin que no estaven sols. El gran aprenentatge que he rebut d'aquesta situació és la gran capacitat que tenim per adaptar-nos".

Victor Ballesteros, voluntari de la Fundació Tomàs Canet i del Parc sanitari SJD

Els seus companys el defineixen com una persona entranyable i molt col·laborativa. Fa dos anys que fa acompanyaments tutelars a persones ateses amb problemes de salut mental del Parc Sanitari i de la Fundació Tomàs Canet. Durant aquests mesos de pandèmia, ha estat al peu del canó distribuint aliments i medicaments, i no ha deixat mai el contacte telefònic amb els seus usuaris. “El voluntariat que faig m’omple com a persona, em fa sentir bé i m’aporta tant que no sabia per on començar”. Al llarg del confinament va col·laborar amb el repartiment a domicili d’aliments a famílies necessitades i va ajudar el servei de Farmàcia de l’Hospital de Sant Boi transportant medicació a domicili per a persones en situació vulnerable. “Ha sigut un any molt difícil i no poder veure les persones que acompanyava al llarg del meu voluntariat ha estat complicat. Els vaig fer saber a tots i totes que estava a fora, que encara que fos en la distància hi era. Els vaig fer saber que, quan fos possible, tornàriem a compartir temps plegats”.

Sandra Gómez, voluntària a l’Hospital Sant Joan de Déu Pamplona

La Sandra no va abandonar el seu esperit de voluntària. La pandèmia la va allunyar de l’Hospital d’una manera inesperada, però després de l’impacte inicial ni ella ni els seus companys van donar-hi l’esquena i van seguir exercint el seu paper en la distància: “Els escrivíem i els enviàvem missatges d’ànim.” Recorda aquells dies amb tristesa perquè “va ser dur no poder acompanyar els pacients en aquelles circumstàncies”, però en el garbuix de sensacions que narra es cola l’orgull: “Em sentia orgullosa, pels sanitaris i pels treballadors”. La Sandra treballa en una residència de gent gran “i tot i el cansament i les hores, ens uníem per cantar, per parlar i substituïem el suport de les famílies que no podien entrar.” Ara somia tornar a SJD: “Encara tenim molta feina per fer”.

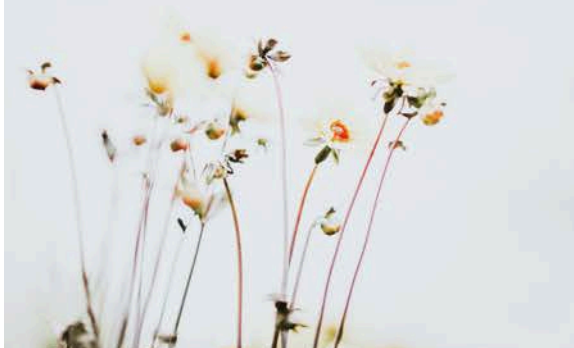
Homenatge a Teresa Perea,

voluntària de SJD València

La Teresa Perea era veïna del barri on es troba l'alberg de València i va ser-ne voluntària des del 2013. Va començar el seu camí del voluntariat donant suport al servei de menjador i el projecte Menú en Família, a través del qual es feia repartiment de menjar a les persones del barri en situació de necessitat. La tasca de voluntariat la compaginava amb altres implicacions solidàries i amb la seua faceta com a orgullosa àvia i mare. Tot i les limitacions per l'emergència sanitària, sempre que passava per la porta de l'alberg i amb la prudent distància de seguretat, ens preguntava si ens feia falta alguna cosa. Estava tan compromesa amb la nostra entitat i amb Sant Joan de Déu que dies abans de morir de manera inesperada i sobtada ens va entregar unes mascaretes que acuradament havia rentat per donar-les a les persones allotjades a l'alberg.

Dona compromesa, dona de fe i sempre atenta a les necessitats de les persones, coneixia les persones usuàries perquè es preocupava per com estaven i com se sentien. El seu somriure, la seua disposició i els seus pastissos d'arròs que sempre ens feia ens queden en la memòria. Trobarem a faltar la seua energia, el seu compromís i la seua implicació.

Gràcies, Teresa per la teua entrega.
Descansi En Pau.

En un any en què hem trobat a faltar compartir temps junts, ens hem adonat de tot el que ens aporta fer-ho: la companyia i la solidaritat ens fan la vida millor. I és que el que uneix una persona voluntària i una persona atesa sempre és un 'gràcies', i és aquesta gratitud la que volem fer arribar a tothom.

GRÀCIES!

Habitatge de salut de La Fe

El 2018, vam començar una nova línia d'atenció social i sanitària en col·laboració amb el Departament de Treball Social de l'Hospital Universitari i Politècnic La Fe de València.

Un habitatge social per a persones malaltes derivades de l'Hospital, per donar suport a pacients, i també als seus familiars acompanyants en situació de vulnerabilitat econòmica i provinents de fora de la ciutat. Hem mantingut en marxa el projecte durant l'estat d'alarma amb un 50% de la seua capacitat, garantint les mesures de protecció i seguretat, reforçant la higiene i donant suport a la prevenció. Compta amb el suport de Xarxa Solidària Bankia per al seu finançament.

Aquest 2020 han passat per l'habitatge 32 persones, amb una mitjana de 276 quilòmetres de distància a l'hospital segons la procedència.

Trobada virtual

A principis de juny, va tenir lloc una trobada virtual amb Mònica Oltra, vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, amb algunes de les persones usuàries del nostre alberg. Aquesta trobada va ser un intercanvi d'experiències sobre el que ha suposat el confinament i l'adaptació a l'emergència sanitària per la COVID-19, i també sobre les expectatives de futur. S'han tractat temes relacionats amb la renda valenciana d'inclusió o el nou ingrés mínim vital, prestació que suposa un avenç en drets socials per a persones en una situació vulnerable, les quals són les més perjudicades per les conseqüències de la crisi actual.

En paraules de Mònica Oltra, el treball en xarxa, de la mà de l'Administració pública, fa que puguem "fomentar conjuntament la inclusió social de les persones sense llar". D'aquesta manera, continuem creant espais de participació per a les persones usuàries. El seu empoderament i la seua implicació són la raó de ser de la nostra feina.

Tornant a la normalitat a Sant Joan de Déu València

A finals de juny de 2020, homenatgem totes aquelles persones que han estat a l'alberg compartint moments difícils i construint una llar durant l'emergència sanitària, compartint una festa distesa en una de les terrasses del recurs residencial.

Durant la festa, totes les persones van destacar la sorpresa de viure un esdeveniment compartit amb la seua "família i amics de confinament": companys, equip i direcció, sentint aquest acostament i caliu hospitalari. Després del confinament, compartir moments distesos ha estat fonamental per afrontar els sentiments de solitud i frustració patits durant els llargs dies de tancament.

La tornada a la nova normalitat al nostre centre ocupacional

Després de molts mesos tancats, a mitjan juny es van reprendre les activitats del nostre centre ocupacional. Complint totes les mesures de prevenció, es van dividir els grups de treball segons els nuclis de convivència, separats entre habitatges d'inclusió i alberg. De mica en mica, s'ha anat posant en marxa la nostra nova normalitat, per continuar treballant amb La Casa de los Aromas en el taller productiu, confeccionant i empaquetant productes com ara ambientadors o sobres perfumats.

La tornada al taller ocupacional és un pas molt important per a les persones que atenem, ja que és un espai on recuperar rutines prelaborals i continuar treballant per poder incorporar-se al mercat laboral tan prompte com siga possible.

La SENSIBILITZACIÓ social, una eina imprescindible per transformar el món

DIANA CASELLAS

Responsable de sensibilització de l'OS SJD

Una de les principals dificultats de les persones i els col·lectius que es troben en situació vulnerable té relació directa amb els estereotips que hi ha sobre ells i amb una visió estigmatitzant i culpabilitzadora cap a les causes que els han portat a patir exclusió. Per això, la lluita contra l'estigma i la discriminació dels col·lectius vulnerables és fonamental per possibilitar-ne la inserció social i construir, entre tots i totes, una societat més justa i inclusiva.

Les persones que atenem als centres de Sant Joan de Déu pateixen sovint la discriminació, la culpabilització o la invisibilitat social, factors que contribueixen a fomentar-ne la desigualtat social. Per això, cal fer pedagogia per trencar aquestes barreres i acostar aquestes temàtiques a la societat.

A Sant Joan de Déu, la sensibilització i l'educació en valors són, des de fa anys, una de les nostres prioritats. Creiem que, per generar canvis i una societat més justa, cal parlar de les causes i anar a l'arrel del problema.

La crisi provocada per la COVID-19 ens deixa un escenari ple de reptes per als propers mesos i caldrà estar atents a les seqüeles que la pandèmia planteja més enllà de la crisi sanitària mateixa. La precarització del mercat laboral que deixarà moltes persones al marge, la dificultat per accedir a un habitatge en condicions dignes o el retrocés general en drets i llibertats cal atendre'ls amb programes que acullin i cuidin la persona que pateix. Però cal abordar-los també amb propostes encaminades a canviar allò que ens ha conduït com a societat a aquesta situació.

Per això, més que mai, aquest 2020 hem seguit apostant per la sensibilització. Programes com **EducaSJD, amb més de 14 anys de trajectòria**, han acostat als joves, a través dels centres educatius, realitats complexes com la salut mental, el sensellarisme o les migracions. Si volem construir un món millor, necessitem persones capaces d'acostar-s'hi des de la seua complexitat. I per fer-ho, cal que tinguin els elements de reflexió necessaris. Els testimonis dels professionals i les persones ateses als nostres centres els ofereixen una mirada integral i comprensiva sobre aquestes realitats. Després, els joves generen el compromís necessari per transformar-les a través de la seua implicació en projectes d'aprenentatge servei. En el descobriment de les persones, situacions i històries de vida, és on es generen els vincles que fan caure estereotips.

Aquest any, a més, hem posat les bases per **abordar realitats noves com són l'assetjament escolar i el cyberbullying**, amb projectes que aniran fent-se visibles aquests propers mesos. I hem fet un pas que ens permet anar més enllà del món educatiu. Projectes com el #JoHoCanvioTot, campanyes com "La Vida Mateixa" o el documental sobre joves i salut mental que s'estrenarà durant el 2021 tenen com a objectiu arribar a tota la societat per contribuir a fer-nos aixecar del sofà i generar noves mirades més inclusives.

Com publicava Irídia en la seua guia per la cura i el benestar en temps de confinament, "aquest virus ens parla també de mirar-nos cap a dins, d'obrir l'espai a reflexions de fons sobre quin model de societat volem, sobre les nostres prioritats, sobre establir relacions de col·laboració i cooperació cap a l'individualisme galopant en què ens hem anat forjant".

I des de Sensibilització Sant Joan de Déu volem posar el nostre granet en la construcció d'aquest nou model social per teixir entre tots i totes #elmónquevolem, un món on l'equitat, la justícia social i l'accés universal als drets humans siguin els pilars que ens defineixen. ■

Comunicar la solidaritat

Les alumnes i els alumnes de segon curs del grau superior de Màrqueting i Publicitat de la Universitat Europea de València han desenvolupat una pràctica formativa amb la nostra entitat, presentant propostes de recursos de comunicació com cartelleria, fullets de difusió, etc. D'aquesta manera, l'alumnat desenvolupa diferents competències practicant amb doble finalitat l'aprenentatge i la solidaritat amb una entitat real. La sensibilització en joves dins el currículum acadèmic és una proposta que des del programa EDUCA portem fins a les aules.

A Sant Joan de Déu València continuem apostant per arribar als més joves amb un programa que inclou xerrades de sensibilització als centres educatius. El 2020, aquesta activitat s'hi ha vist afectada, però tot i això hem posat el focus en els projectes d'aprenentatge-servei que permeten als joves una implicació i un compromís amb la societat.

5 xerrades
100 alumnes
3 centres educatius

I Congrés sobre mesura i prevenció del sensellarisme a la ciutat de València

Professionals de Sant Joan de Déu València van assistir al **I Congrés sobre mesura i prevenció del sensellarisme a la ciutat de València. Intervenció social en la situació socio sanitària per COVID-19**. Els dies 26 i 27 d'octubre de 2020 es va dur a terme l'esdeveniment, coincidint amb la commemoració del Dia de les Persones Sense Illar. En aquest Congrés —que es va poder seguir tant presencialment com per streaming— es va destacar la característica multifactorial del sensellarisme. El Congrés es va celebrar un any després del primer recompte de persones sense illar a la ciutat de València, en el qual també vam participar com a entitat organitzadora. Segons el doctor en Sociologia Diego Pascual, el sensellarisme és difícil d'abordar des d'un enfocament que associe exclusivament el problema a l'individu, oblidant-se de tots els factors estructurals dels quals depèn el fenomen. Els ponents van posar l'accent en l'àmbit laboral, els ingressos, l'educació, l'habitatge, les relacions sociofamiliars, la salut i la participació.

#JoHoCanvioTot, un canal de joves per a joves

El 2020 es va produir la nova temporada de la sèrie **#JoHoCanvioTot** amb vídeos testimonials de quatre joves i la seua experiència amb els TCA, el *bullying* i la depressió, els episodis psicòtics associats al consum de tòxics i l'addicció a noves tecnologies. El projecte quedarà vinculat a la nova plataforma SOM, aportant contingut sobre salut mental i joves.

latidos-sjd.org/ca/johocanviotot

<https://solidaritat.santoandedeu.org/ca/actualidad/proyecto-es-lhora-del-escape-room-sobre-prevencio-ciberbullying-rep-premi-orange>

Premi Orange per combatre el ciberbullying

Gràcies al Premi Orange Solidaris rebut a finals del 2020, s'està desenvolupant un projecte d'*escape room* virtual per prevenir el *ciberbullying* en centres educatius. La campanya inclourà la creació de materials per sensibilitzar a les xarxes socials i en espais de formació per a famílies i docents.

<https://www.lavidamisma-sjd.org/joc-operacio-cau>

Operació Cau, l'escape room de 'La Vida Mateixa'

El 2020, la proposta vinculada a la campanya "La Vida Mateixa" ha posat el focus en la sensibilització de joves a través d'Operació Cau, un joc d'*escape room* virtual on, en cooperació, els joves hauran de resoldre en menys de 30 minuts, i utilitzant els seus telèfons mòbils, un conjunt de proves que els aproparan a la realitat de l'exclusió social i el sensellarisme.

Quin és el #elmónquevolem?

Per mirar de respondre la pregunta "Quin és #elmónquevolem quan tot això passi?", en ple confinament es van oferir a escoles i instituts materials educatius per reflexionar sobre la vulnerabilitat pròpia i la dels col·lectius dels quals tenim cura sota el prisma dels objectius del desenvolupament sostenible. El projecte va oferir als centres educatius quatre seminaris web en què professionals i usuaris de centres de SJD es van reunir per parlar sobre migració, dol, soledat o exclusió social en temps de pandèmia.

<https://latidos-sjd.org/ca/elmonquevolem>

'Des-Nudos'

Un dels projectes que s'ha gestat el 2020 i que es difondrà el 2021 és la producció de *Des-Nudos*, un documental de 50 minuts sobre joves i salut mental, basat en set converses íntimes i personals sobre el món vist per joves que pateixen o han patit un problema de salut mental.

MOBILITZACIONS

La Magic Line més necessària que mai

La vuitena edició de la Magic Line SJD ha estat marcada per la pandèmia, però lluny de veure-ho com un problema, a l'Obra Social de SJD ho hem viscut com una oportunitat de canvi i de creixement. Tal com vam plantejar aquesta edició, la solidaritat arribaria tan lluny com entre tots i totes ho féssim possible. I és que reinventant el model de participació hem fet que la Magic Line hagi crescut pel territori.

Les novetats que ens han fet créixer

Fins ara, la Magic Line se centrava a les ciutats de Barcelona, Mallorca i València, però amb el nou model cada **equip bombolla** va caminar per on va voler: el dia 13 de juny es va convertir en la festa del gran mapa de la solidaritat! Ha estat un any complicat per a l'organització, però amb una enorme recompensa de veure que la Magic Line continua batejant fort. Caminant hem arribat tan lluny que aquest 2021 hem vist el domàs de la Magic Line al Canadà, al desert d'Atacama, als EUA, a Nova Zelanda, al Marroc, a Holanda, al Japó i per molts altres racons del món!

Magicliners en acció!

Sota el lema “**Més que mai**”, la comunitat *magicliners* no ha parat de créixer aquest any. Diverses cares conegudes ens han acompanyat en aquesta edició: Mònica Terribas, Carme Rusalleda, Quim Masferrer, Pol Mallafré, Judit Mascó, Sol Picó, l'equip de la *Primera Hora* de RAC105, les noies del podcast *Gent de Merda* de Ràdio Primavera Sound, Maria Xinxó, Eloi Vila i Tomàs Molina, que han animat a fer la Magic Line i ens han explicat per on la caminaran.

A més a més, quan tot just faltava un mes per al 13 de juny, vam començar el compte enrere per al dia de la caminada amb el “**Magic Day**”. A través d'Instagram Live, la cuinera Ada Parellada va cuinar una recepta, l'Escola Horitzó va rebre el Premi Esport amb Valors 2020 i va explicar la seua implicació en la mobilització, i el grup Xiula va culminar l'esdeveniment en línia amb les seues cançons. I, juntament amb l'artista Judit Canela, il·lustradora de la imatge gràfica d'enguany, vam presentar el **mocador tubular** d'aquesta edició, que recull tots els àmbits que atén Sant Joan de Déu en petits dibuixos plens d'històries.

El cartell

Amb la seua il·lustració, l'artista Judit Canela ha dibuixat l'esperança de la Magic Line: la imatge gràfica d'aquest any és un grup de persones que caminen juntes i endavant, unides per la solidaritat, que ha estat més imprescindible que mai. La Judit Canela ha volgut representar “la il·lusió per caminar plegats i per fer comunitat: només fent pinya amb qui tenim al costat seguirem endavant”.

www.magiclinesjd.org

Hem arribat molt lluny

Malgrat la dificultat de l'any viscut, la Magic Line SJD ha sabut trobar una oportunitat de creixement territorial. Això ha fet que la mobilització tingui equips repartits per diferents territoris: Catalunya, Mallorca, València, Sevilla, País Basc, Madrid, camí de Sant Jaume, Pics d'Europa. La Magic Line també té presència internacional amb equips a Escòcia i Brasil.

La solidaritat de les empreses: un impuls per seguir endavant

Més que mai, en aquesta edició, les empreses han trobat un punt d'unió entre els treballadors i treballadores després de tants mesos de distància: la solidaritat que ens uneix ha continuat essent, amb la Magic Line, una oportunitat per promoure el treball en equip, generar un sentiment de pertinença i practicar hàbits saludables i sostenibles.

A més, aquesta edició oberta als territoris ha permès a les empreses obrir la participació a col·laboradors d'altres territoris a nivell estatal en una mateixa causa, com és el cas de **Zurich**, **Damm** i **Deutsche Telekom**. Altres empreses, com **Cofidis** i **Nestlé**, han continuat trobant en la Magic Line una manera de fomentar el treball en equip i la motivació, i de promoure els hàbits de vida saludables.

Empreses com **Marriott Hotels** també han entès que és una edició més necessària que mai i per això, tot i que ells també han patit, continuen donant-hi suport. També aquest any s'hi han sumat noves empreses com **Altima** i **Vins El Cep**; tornen a caminar amb nosaltres **Arpuba**, **Laboratoris Viñas**, **Avanttic** i **Paci Global**, i altres empreses que fan possible la Magic Line, com **Vueling**, **H10 Hotels**, **KPSport** o **Grup Main**, amb el suport imprescindible dels patrocinadors **Aigües de Barcelona** i **Ysana**.

+ de 5.700 persones caminen una Magic Line SJD que fa la volta al món

+ de 58.000 km recorreguts

+ de 50 municipis s'hi han sumat

882 equips

170.000 € recaptats

www.magiclinesjd.org

Campanya de Nadal, molt més que unes neules

Sant Joan de Déu València se suma a les Neules solidàries

En un Nadal difícil en què ens ha faltat tanta companyia, a Sant Joan de Déu l'hem volgut omplir de desitjos compartits: el producte nadalenc solidari del 2020 han estat les **neules solidàries** SJD, que tenen com a protagonistes totes les persones ateses a Sant Joan de Déu. Cada neula contenia un missatge escrit per un dels pacients de SJD amb un desig que vol compartir. Hi ha moltes maneres de sentir-nos a prop els uns dels altres, però el que és segur és que amb la compra d'aquestes neules, a més, estàs ajudant a fer realitat els somnis i desitjos de totes aquestes persones.

Les neules solidàries, fetes amb la col·laboració de La Vanguardia i Ametller Origen, i dels supermercats d'El Corte Inglés i les botigues SuperCor com a grans distribuïdors, tenen per objectiu convertir aquestes dates en una **experiència sensorial i emocional**, que porti a tots els consumidors i consumidores a conèixer millor les realitats socials que ens envolten i a reflexionar-hi.

A més, aquestes són unes neules artesanals, no n'hi ha dues d'iguals. Cada capsa contenia **11 neules fetes a mà** una a una per l'obrador **El Rosal** de l'**Associació Alba**, que ajuda a la inserció laboral de persones amb discapacitat i risc d'exclusió social. Cada neula és diferent i única, igual que ho és cada persona i la realitat que l'envolta. És un producte fet per ser compartit a taula amb les persones del nostre entorn, però també amb altres realitats i persones. Amb els desitjos compartits que contenen, aquestes neules fan de pont entre dues realitats que es volen acompanyar i entendre. ■

botigasolidariaSJD.org

EMPRESSES

“Hem d’impulsar a llarg termini una mirada més humana a les organitzacions que no deixi ningú enrere”

ANNA FORNÉS

directora de la Fundació Factor Humà

Anna Fornés parla sobre la salut emocional a la feina i sobre com, en temps de crisi, és més important que mai tenir cura dels treballadors i treballadores.

No descobriré res de nou si dic que, des del març del 2020, la vida de totes i tots ha canviat. En l'àmbit laboral la transformació ha estat especialment intensa: la incidència del teletreball al nostre país va passar del 5% l'any 2019 a superar el 30% en els moments àlgids del confinament. La pandèmia i uns canvis tan disruptius com aquests han generat una gran sacsejada a empreses i organitzacions.

En l'àmbit del benestar físic s'han hagut de replantejar de dalt a baix les normatives i procediments però, **què ha passat en termes del benestar emocional col·lectiu?**

Des de la Fundació Factor Humà, l'entitat que dirigeixo i que es dedica a millorar la gestió de les persones a les organitzacions, he tingut la sort de poder col·laborar amb dos experts, **Ingeborg Porcar i Carles Cortés, de la Unitat de Crisis de Barcelona UTCCB-UAB**, que ja ens alertaven de la **intensificació que experimentarien els traumes psicològics, el burnout o els problemes de salut mental a la feina.**

Davant de moments de crisi, les organitzacions poden optar per dues solucions: confiar en la recuperació espontània i tractar específicament a qui no hagi superat les dificultats; o bé

“Moltes vegades no escoltem amb la intenció de comprendre, sinó només amb la voluntat de contestar.”

planificar un seguiment preventiu i atendre prioritàriament els qui més ho necessitin.

L'afectació per la COVID-19 està sent generalitzada i difícil de circumscriure a persones o col·lectius concrets. No cal dir que els experts de la UTCCB-UAB ja recomanaven l'any passat optar per **un seguiment preventiu que posés en valor totes les persones, desenvolupar processos adequats a la nova realitat i generar un aprenentatge grupal que permetés aconseguir resultats sostenibles.**

Si ens fixem també en l'àmbit més individual del benestar emocional, una de les dificultats més rellevants que han experimentat les persones amb les quals treballa la Fundació té a veure amb la comunicació. I per parlar d'un tema tan rellevant per al benestar en moments de distància i d'aïllament, em serveix sempre d'inspiració en **Ferran Ramon-Cortés, un dels millors experts en comunicació a Catalunya.**

Segons Ramon-Cortés, si hi ha una capacitat que totes i tots hem de millorar en la comunicació interpersonal és la d'escoltar. Des de ben aviat aprenem a llegir, a escriure i a parlar, però qui ens ensenya a practicar un hàbit tan saludable com el d'escoltar? Com hi posem el focus i contribuïm, per exemple, a generar un teletreball més profitós?

Doncs **cal escoltar millor. Moltes vegades no escoltem amb la intenció de comprendre, sinó només amb la voluntat de contestar.** És bàsic no interrompre, no completar frases i no avançar-se amb el que pensem que diran els nostres interlocutors.

Cal desenvolupar, doncs, una escolta empàtica. **Escoltar és necessari per exercir un bon lideratge.** Un bon líder ha d'escoltar empàticament i de manera assídua, ja que aquesta manera d'escoltar transmet obertura i confiança.

Tornem així a l'àmbit organitzatiu, en el qual la comunicació dins l'empresa ha estat tradicional-

ment responsabilitat de les àrees de persones.

El 2020, el protagonisme assolit pel treball i les comunicacions a distància ha donat un paper molt més important als recursos humans. Tasques estratègiques com la reorganització dels fluxos de treball, el foment de la participació o la transmissió i el manteniment de la cultura i dels valors a través de les plataformes digitals han convertit la funció de persones en un dels “guanyadors” de la crisi.

L'expressió de “guanyadors o perdedors” de la crisi no m'agrada gaire, però pot ser adequada en un moment com l'actual que sembla abocat a la polarització social i a una recuperació econòmica en forma de ‘k’: on algunes persones ja estan traient el cap i tenen perspectives bones per davant, però on, alhora, moltes altres les estan perdent i tenen poques perspectives de sortir-se'n en un futur proper.

Crec que **la gestió de persones ha d'aprofitar el bon moment que passa per fer-se veure**, no només apagant focs, sinó **per impulsar a llarg termini una mirada més humana a les organitzacions que no deixi ningú enrere.** Algunes maneres d'aconseguir-ho:

- **Fomentar un estil de lideratge més humil:** vol dir demanar ajuda sense entendre-la com un signe de debilitat, preguntar i demanar opinió constantment a clients i col·laboradors, estar disposat a rebre *feedback* crític i sincer, deixar-se ensenyar o observar per endur-se informació de qualsevol context i aplicar-la després.
- **Posar en valor les *soft skills*:** em refereixo a les habilitats socials que possibiliten una millor capacitat d'adaptació a les diferents situacions: tenir molt més en compte en els processos de selecció aspectes com l'eloqüència, la creativitat, la capacitat de treball en equip, la paciència, la flexibilitat... Les habilitats suaus marcaran la diferència en el mercat laboral del futur: la intel·ligència artificial i la robotització han arribat per quedar-se.

- **Conrear l'esperança:** sense caure en el perill de l'optimisme naïf, cal creure que el futur pot canviar a millor i que existeixen solucions. Vol dir focalitzar-se a trobar noves oportunitats, confiar en nosaltres mateixos i en les nostres capacitats individuals i col·lectives.

Sonarà a tòpic, però crec fermament que la crisi actual és tota una oportunitat per als recursos humans i, per extensió, per a tots els directius i les directives que lideren equips de persones. **En moments d'incertesa són protagonistes. Tot el que fan és més observat que mai** i pot ajudar a explicar més sobre qui són que cent reunions o discursos pronunciats en temps normals. **Si ho aprofiten, totes i tots hi sortirem guanyant!** ■

“En moments d'incertesa els directius i les directives són protagonistes. Tot el que fan és més observat que mai i pot ajudar a explicar més sobre qui són que cent reunions o discursos.”

ACCIONS SOLIDÀRIES I EMPRESES

Un 2020 al costat de les empreses

Durant el primer estat d'alarma, empreses i entitat es van abocar a la donació de material. Ha estat l'exemple que la solidaritat en xarxa és fonamental per continuar treballant conjuntament, amb l'objectiu que ningú quede enrere en aquests moments d'emergència sanitària.

Cal destacar iniciatives com la de **Vueling**, amb la donació de tres ordinadors portàtils per a l'àrea d'inserció laboral —recursos fonamentals per a la cerca activa de feina i l'alfabetització digital de les persones que atenem. O l'aportació d'equips informàtics per part de l'**ONG Dream IT**, per informatitzar els habitatges d'inclusió i apropar els recursos informàtics.

Durant aquest 2020, han estat donants empreses com **Chovi, Oriza Cosmetics, Mercadona, Brins Fine Linens (Barcelona), Danone, Domino's Pizza, Nestlé, Cárnicas Serrano, CaixaBank, Displafruit, Jacobs Douwe Egberts, Marcilla, Randstad, Industrias Hidráulicas Pardo (mobiliario para el albergue y las viviendas), Grupo SIFU, Restaurante Jauja, Bocado Bar y Zurich.**

Compromís 1 de 10

Durant el 2020, l'empresa valenciana **Dormitienda** ha inclòs Sant Joan de Déu València entre les entitats beneficiàries del Compromís 1 de 10. Una iniciativa que neix amb l'objectiu d'oferir un descans còmode a persones de diverses organitzacions socials. Al llarg del 2021, **Dormitienda** donarà matalassos a Sant Joan de Déu València, per renovar els llits de l'alberg i els habitatges d'inclusió. Com a presentació de la iniciativa, van obrir les seues botigues per servir un sopar de Nadal i una nit de descans. Una experiència de la qual van gaudir i participar diversos usuaris i usuàries de Sant Joan de Déu València.

Una altra mostra de solidaritat en cadena l'han feta possible entitats locals com **Valencia Cose, Casa Caridad, Cosedoras de Alcablas, Col·lectiu Soterranya, les Hermanas Hospitalarias del Sagrado Corazón de Jesús i la Plataforma Juntos Somos Más Fuertes**, amb les quals hem estat connectades compartint recursos i donacions que poguessin ser útils durant tot aquest any. A més, hem rebut el suport de l'**Obra Social Sant Joan de Déu, l'Hospital Sant Joan de Déu Barcelona i el Parc Sanitari Sant Joan de Déu** de Sant Boi, demostrant la unitat i solidaritat de l'Orde Hospitalari Sant Joan de Déu.

COOPERACIÓ

FERNANDO AGUILÓ

Germà de Sant Joan de Déu

La seua vida ha estat un camí dirigit sempre cap a la solidaritat: pas a pas la seua hospitalitat ha traspasat fronteres i ha arribat a molts racons del món. Nascut a Palma de Mallorca, amb 19 anys entra a formar part de Sant Joan de Déu i gairebé des dels seus inicis està vinculat a la cooperació. Ben aviat tria el camí de les missions, i és per això que estudia medicina. Després d'anys vinculat a l'Hospital de Sant Joan de Déu d'Esplugues, va marxar a l'hospital que l'Orde té a Mabesseneh/Lunsar a Sierra Leone, on va viure i treballar prop de 20 anys. En un país en constant guerra i tensió, la solidaritat ha estat sempre la seua millor aliada per sobreviure i atendre la població. El 2001, un problema de salut l'obliga a anar-se'n i, des d'aleshores, amb el cap i l'ànima a Sierra Leone, no perd l'esperança de poder-hi tornar algun dia. Aquest és un testimoni en primera persona del seu vincle amb la cooperació i la solidaritat compartida.

“Tot i la inestabilitat, la solidaritat és un lloc on agafar-se, un punt estable que trobem sempre.”

L'experiència: treballar en un país marcat per la inestabilitat política

“A les regions africanes, els focus mèdics més importants sempre han estat la pediatria i l'obstetrícia: Sierra Leone és un dels països amb més mortalitat infantil del món, i a més, per falta de recursos, moltes dones no tenen assistència durant l'embaràs, el part o el postpart, cosa que provoca seqüeles greus o fins i tot la pèrdua d'alguns nens i nenes nounats. Amb l'ajuda de la cooperació americana i italiana i de voluntaris espanyols vam fer un programa de formació a les llevadores natives i vam poder atendre algunes clíniques externes. Tanmateix una guerra de guerrilles va provocar afectacions molt greus a l'hospital, on vam ser testimonis de diversos atacs a Lunsar. Va ser aleshores quan vam haver d'atendre ferits dels dos bàndols i aixoplugar les poblacions properes. Finalment, a causa

del segrest d'alguns membres de la comunitat de germans, l'hospital va quedar abandonat en mans de la guerrilla i dels cascos blaus paquistanesos. Però l'Orde no va deixar la zona i va seguir amb la seua missió obrint unes clíniques a Lungi. Tot i la inestabilitat, la solidaritat és un lloc on agafar-se, un punt estable que trobem sempre.”

Tot el que he après

“La salut i l'economia són les dues claus fonamentals per al desenvolupament, però davant l'existència de molts països infradotats d'estructures sanitàries i amb un dèficit de professionals qualificats, la cooperació és l'inici de la sortida. Encara que la cooperació sanitària ha fet esforços extraordinaris i hem d'agrair la generositat dels voluntaris, institucions i ONGs, també és important parlar-nos a pensar com estem implicant els

“Encara que la cooperació sanitària ha fet esforços extraordinaris i hem d'agraciar la generositat dels voluntaris, institucions i ONGs, també és important parar-nos a pensar com estem implicant els professionals locals en la responsabilitat del desenvolupament de les institucions mateixes.”

professionals locals en la responsabilitat del desenvolupament de les institucions mateixes. Avui en dia, no només s'han de veure les prioritats de cada centre local, sinó també les seues possibilitats, evitant la dispersió per raons òbvies: els recursos són limitats i els projectes no poden dependre totalment de l'exterior. És per això que s'han de formar professionals locals que estiguin acreditats davant la seua població, i invertir en equipament per afavorir l'activitat que s'està desenvolupant. Estem creant desenvolupament o dependència?”

La cooperació a distància

“Actualment animo els professionals a la cooperació i, gràcies a un conveni d'agermanament entre l'Hospital de Sant Joan de Déu d'Esplugues amb el **Saint John of Hospital Mabesseneh/Lunsar de**

Sierra Leone, podem fer programes d'apadrinament de tractament, de malnutrició, l'Africa Sonríe de salut mental, i formació del personal d'infermeria. En aquests moments, estem estudiant retornar a l'activitat presencial i formativa, i implementar la utilització de les noves tecnologies de comunicació. Malgrat que hagi hagut de deixar Sierra Leone, és veritat que tinc el cor i el cap allà, perquè els dec molt, al país i a la seua gent. Gràcies a Déu, sempre que em vaig trobar en dificultats, vaig poder buscar ajudes i recursos, i m'hi vaig poder implicar: la meua experiència allà és una gran part del que jo soc.”

La meua tasca a Sierra Leone no hauria estat possible sense l'ajuda dels metges cirurgians de l'Hospital SJD d'Esplugues que durant les seues vacances van viatjar a la zona i vaig aprendre'n moltíssim. ■

FAMÍLIA HOSPITALÀRIA

Són moltes les persones que fan bategar Sant Joan de Déu des de fa més de 500 anys: les persones ateses i les seues famílies, germans, col·laboradors, voluntariat, socis i sòcies, donants, empreses, entitats i escoles formem una gran família. El que ens uneix és un dels valors més identitaris de l'Orde: l'hospitalitat. Si a Sant Joan de Déu treballem per acompanyar i tenir cura de qui més ho necessita, ho podem fer perquè entre tots i totes creixem teixint xarxa: és aquesta família hospitalària el que ens defineix i és, a la vegada, la raó de ser i de seguir endavant.

JUDIT MATEU

Voluntària i treballadora de SJD

Tinc 24 anys i en fa 9 que vaig arribar a l'Hospital SJD d'Esplugues a través de l'escola per donar suport puntual a la campanya de Reis. Aquell Nadal em va permetre descobrir noves realitats. Vaig viure-hi tantes emocions que vaig decidir sumar-me a l'equip de voluntariat; volia aportar el meu granet de sorra per ajudar aquelles famílies.

El voluntariat acompanyant les famílies ingressades i fent la seua estada a l'hospital el més agradable possible ha estat una gran experiència d'aprenentatge constant. Sobretot he après a escoltar, i que de vegades, un silenci, una mirada o un gest valen més que mil paraules.

Em sento molt afortunada de ser voluntària, és tan agraït que crec que he de ser jo qui ha de donar les gràcies per tot el que aprenc dia a dia. D'aquests anys, n'he extret autèntiques lliçons de vida, lluita i superació. Es rep molt més del que es dona i el millor agraïment és el somriure d'un infant que està passant per un moment difícil.

FELIPE ROMANOS MESA

Germà de SJD (Mallorca)

Des de fa molts anys, formo part de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu. Actualment estic a la comunitat a Mallorca. El fet de ser germà de Sant Joan de Déu m'ha permès poder aprofundir en la figura i l'esperit del nostre fundador, Sant Joan de Déu, que va estar sempre atent a les necessitats de les persones malaltes i necessitades, sense distinció de raça, religió o classe social. Va tenir una gran sensibilitat, creant un estil propi d'hospitalitat. Això ens exigeix adaptar-nos per donar noves respostes a les necessitats actuals, per continuar mantenint viu i actual el seu estil d'hospitalitat en els cinquanta països dels cinc continents, a través de més de quatre-centes obres i centres. Ell ens ensenya que hem de ser solidaris amb els que ens envolten, obrint els nostres cors a les seues necessitats, sent generosos i compartint.

LUCÍA GUZMÁN

Treballadora de SJD durant 38 anys i actualment voluntària

Mai m'hauria imaginat fins a quin punt la meua vida quedaria unida a l'Orde Hospitalari. La major part de la meua vida laboral la vaig passar treballant a l'Hospital Maternoinfantil d'Esplugues. Allà, a poc a poc i gràcies a l'estreta relació amb alguns germans, vaig anar coneixent i fent meus els valors i el carisma de SJD. Queda en el meu record l'assistència a xerrades, cursos, congressos i retirs organitzats per l'Orde, en què vaig participar i em van ajudar en la meua formació espiritual.

L'"exemple de caritat i hospitalitat al servei dels més necessitats" es va convertir en una guia en la meua etapa de voluntariat, unida a centres de l'Orde, col·laborant amb l'orfenat de Sucre (Bolívia), la llar d'avis de Marianao - l'Havana (Cuba), amb Juan Ciudad ONGD —on vaig ser delegada per Catalunya—, i finalment en Cooperació Internacional, on actualment m'encarrego de la gestió de donacions. Em sento afortunada de col·laborar amb aquest gran projecte. Ressonen dins meu les paraules del sant: "fer el bé, ben fet".

ALEJANDRO LORENZO

Membre del Consell de Joves de l'Hospital SJD

Em dic Alejandro i soc membre del Consell de Joves de l'Hospital Sant Joan de Déu des de fa tres anys. Quan em van dir si volia participar en aquesta experiència, no ho tenia gaire clar: soc pacient de l'Hospital, però, com que el que tinc no és greu, no sabia si podia aportar alguna cosa al grup. Però la meua mare em va convèncer i avui estic content amb l'experiència. Formar part del Consell de Joves m'ha permès conèixer altres nois i noies que han de compaginar les seues activitats diàries amb les visites a l'Hospital i formar part d'una família.

I, sobretot, m'he sentit útil. He pogut donar la meua opinió i compartir la meua experiència per millorar, en la mesura del possible, l'atenció als pacients joves. I he après a veure com, d'aquesta manera, podem ajudar altres nens i joves com jo. T'hi animes a participar?

ANA LANAU

Auxiliar tècnic educatiu a SJD Terres de Lleida (Centre d'Almacelles)

El meu inici a l'Orde va ser curiós: fa 32 anys vaig començar com a ajudant de cuina a SJD Lleida. Després vaig passar a coordinar el grup de neteja, i l'any 1990 vaig treballar al centre d'atenció especialitzada que s'acabava de crear. Els anys passen ràpid, però l'entusiasme i l'entrega sempre perduren, i és que aquesta feina ha estat una gran part de la meua vida: aquí m'he desenvolupat professionalment, i també com a persona. Treballar tan de prop amb la comunitat de germans m'ha transmès molts valors, i valoro molt poder atendre les persones i fer-les sentir estimades, escoltades i valorades, i poder, després de tants anys compartits, acompanyar-los donant-los la mà al final de la seua vida. El meu lema sempre ha estat el que un dia va dir un germà: "som aquí per servir les persones que atenem".

La família hospitalària també té sentit gràcies a totes les persones sòcies i donants, una família de més de 40.000 persones que no para de créixer i que té la solidaritat i l'hospitalitat com a motor de canvi que ens impulsa a seguir endavant. La Núria Garcia és sòcia de SJD des de fa ben poc, però de ben segur que la seua solidaritat ens acompanyarà en un llarg camí.

NURIA GARCIA

sòcia de Sant Joan de Déu

Què et va portar a fer-te sòcia de Sant Joan de Déu?

Vaig fer-me sòcia de Sant Joan de Déu per una promesa que vaig fer. Estava a l'espera d'uns resultats oncològics de la meua mare, els resultats van ser favorables i al mateix temps va néixer el meu nebot a SJD i vaig decidir fer-me'n sòcia.

Com et sents quan veus que gràcies al teu suport es poden fer projectes que ajuden les persones que més ho necessiten?

Em sento molt útil i tranquil·la. Estàs ajudant els altres, però, d'alguna manera, també t'estàs ajudant a tu mateix, perquè amb aquesta col·laboració et sents millor del que et sents quan no fas res per als altres. Jo ho recomano molt; la meua germana, per exemple, també ha començat a col·laborar-hi.

Amb quins valors t'identifiques amb SJD?

La lluita, la superació i les ganes de fer una vida millor. Bàsicament m'agrada la idea d'ajudar els altres. Penso que la solidaritat comença en un mateix i tu ho extrapoles al teu voltant projectant un món millor. ■

COL·LABORA AMB NOSALTRES

www.solidaritat.santjoandedeu.org

T. 932 532 136

Donativos al cc ES16 2100 2831 5502 0000 3419

FES-TE SOCI

FES UN DONATIU

VOLUNTARIAT

EMPRESA SOLIDÀRIA

LLEGATS SOLIDARIS

BOTIGA SOLIDÀRIA SJD

SANT JOAN DE DÉU A ALTRES TERRITORIS

Més de 20 centres a la Província d'Aragó - Sant Rafael acompanyen cada dia milers de persones amb els valors de la solidaritat i l'hospitalitat com a pilars fonamentals

CATALUNYA

A Sant Joan de Déu acompanyem i cuidem persones que viuen situacions de vulnerabilitat. Atenem persones en situació de sensellar, de dependència o amb algun problema de salut mental. Acolлим persones migrades i famílies refugiades per intentar oferir noves oportunitats i, tot això, ho fem posant la solidaritat i les cures al centre del nostre dia a dia.

MÚRCIA

La Fundación Jesús Abandonado acompanya les persones en situació de vulnerabilitat i ho fa, també, sensibilitzant la societat a través de campanyes de sensibilització i escoles.

MADRID

A la Fundación Instituto San José s'atenen persones en situació de dependència, com a centre de referència en rehabilitació amb la seua unitat de teràpia a l'aigua, que està més que consolidada.

MALLORCA

Des de l'Hospital Sant Joan de Déu d'Inca i des de l'Hospital SJD Palma s'ha aconseguit millorar la vida de les persones i convertir-se en centres de referència en neurorehabilitació a Balears. Per la seua banda, el Centre d'Acollida Es Convent acompanya persones i famílies en situació de sensellarisme.

SARAGOSSA

L'Hospital San Juan de Dios de Zaragoza acompanya persones en situació de dependència i ofereix una atenció integral que ha dut al centre a rebre diversos reconeixements per les seues pràctiques.

PAMPLONA-TUDELA

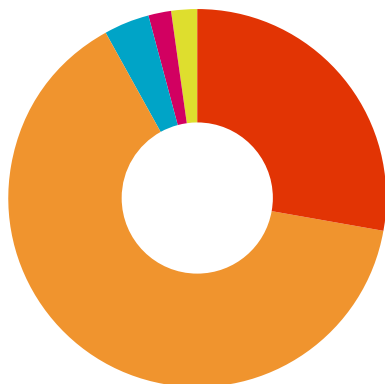
Des de Pamplona s'atenen persones en situació de vulnerabilitat, persones amb malalties avançades i s'acompanya les persones al final de la vida.

DADES ECONÒMIQUES 2020

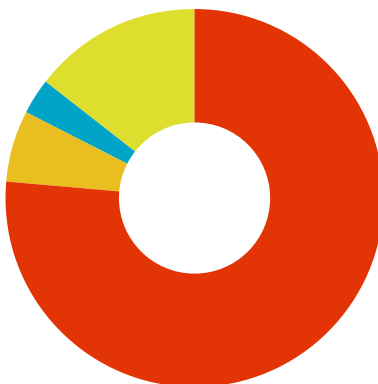
de Solidaritat SJD
a la Província d'Aragó - Sant Rafael

Ingressos
7.272.636 €

- 28% Socis i sòcies
2.051.915 €
- 64% Donacions econòmiques
4.655.027 €
- 4% Productes solidaris
287.990 €
- 2% Subvencions públiques
122.500 €
- 2% Donacions en espècies
155.204 €

Despeses
7.276.829 €

- 75% Programes solidaris dels centres SJD
5.512.432 €
- 48% Infància i recerca
3.524.729 €
- 27% Àmbit social i salut mental
1.987.703 €
- 6% Sensibilització / Magic Line
463.301 €
- 3% Cost productes solidaris
246.511 €
- 14% Gestió i captació
1.054.584 €

El resultat negatiu de l'exercici és comptabilitzarà com a resultat negatiu pendent de compensar en exercicis futurs.

Els estats financers a 31/12/2020 han estat auditats.

No inclouen les aportacions directes a l'Hospital SJD Barcelona ni a la Fundació per la Recerca i Docència SJD, que per la seua idiosincràsia es gestionen directament.

solidaritat.santjoandedeu.org

SJD EN LÍNIA

**Adaptant-nos a la
situació de pandèmia**

@SolidaritatSJD

Twitter / Facebook / Instagram / LinkedIn /
Youtube / Flickr

El 2020 va suposar un repte important a causa de la crisi de la COVID-19 i les restriccions derivades de la pandèmia. Les xarxes socials es van convertir en eines imprescindibles per difondre les campanyes de captació, que ajudaven en temps d'emergència, i per adaptar-se als nous formats de trobades i esdeveniments que havien de ser predominantment virtuals.

D'aquesta manera, vam organitzar, entre d'altres, un festival de contes del Premi Pilarín Bayés a través d'Instagram Live; vam donar sortida a moltes iniciatives solidàries relacionades amb "Les cares de la vulnerabilitat" que es feien des de casa i vam presentar la memòria mitjançant la plataforma Zoom, que ha estat imprescindible en seminaris web i en trobades digitals. Potser la distància física va ser una dificultat, però no un impediment per estar ben a prop de vosaltres i de les persones vulnerables que atenem a Sant Joan de Déu.

 9.321 seguidors
3.712.005 persones d'abast

 12.741 interaccions cada mes
2.127 seguidors

 1.100.312 persones d'abast
4.019 seguidors

 2.510.000 persones d'abast

 45.000 visualitzacions
Més de 5.500 fotos

La família **@solidaritatSJD** s'enriqueix amb altres perfils a les xarxes. Continua avançant acompanyada de la **@MagicLineSJD**, la mobilització per excel·lència de Sant Joan de Déu; d'**@Educa_ca**, per acostar-se al món educatiu amb noves propostes formatives, i de **@YoCambioTodo**, un revulsiu per al públic més jove i transformador.

Segueix-nos i ajuda'ns a continuar apropant la comunitat virtual SJD!

#EnsAgradaCuidar

GRÀCIES
per ser al
nostre costat
quan més
ho hem
necessitat!

Acompanyem
per crear oportunitats
a persones sense llar

SJD Sant Joan de Déu
València

C/ Luz Casanova 8
46009 València
T 96 366 50 70
info@val.ohsjd.es

 @SantJoandeDeuValencia
www.sanjuandediosvalencia.org

SJD Sant Joan de Déu
Solidaritat

@SolidaritatSJD
@MagicLineSJD
@EducaSJD_ca
@yocambiotodo
solidaritat.santjoandedeu.org